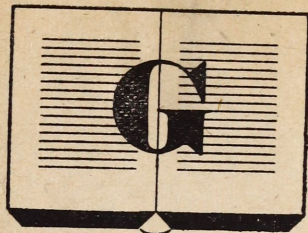

Handwritten text on a small label:
Herrn Vörs Mäyges. 1012.
A. rovense pbrinte angctyze.

RM 1. 8° 893

653

Nyékí Vörös MatyasEbben a kiadásban unicum,

Első kiadása: Rozsnyó. 1636. 8r. (akalasi
ref. gym. kiadásban unicum).

2. kiad. Rozsnyó. 1644. (Megvolt a görögösi ev.
episcopi kiadásban Rozsnyón, de
onnan elveszett; én csak a catalo.,
gyusban találтам a czimet).

T/11
57/1134

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

RM 1.80 80

AZ FÖLDI RESZEG
SZERENCSENEK
ALHATATLAN LAKODALMABAN
TOMBOLOK
JORAINTÖ
CSENGETYÜJE

MELLY AZ VILAG
CSALARDSAGAT
AZ EMBE NEGY UTOLSO
GAINAK
ZENGESEVEL

Kinek-kinek eleibe
adgya

Nyeki Vörös Matyas

Thomax

1878. III 24.

K O L O S V A R A T T

Nyomtattatott 1672. esztendőben.

Handwritten title or header

Handwritten line of text

Handwritten line of text

Handwritten line of text

AZ FÖLDI RESZEG
SZERENCSENEK
ALHATATLAN LAKODALMABAN
TOMBOLÓK
JORAINTÖ
CSENGETYŰJE

MELLY AZ VILAG
CSALARDSAGAT

AZ EMBE NEGY UTOLSO
GAINAK

ZENGESÉVEL

Kinek-kinek eleibe
adgya

Syeki Vörös Matyas

Homaxm

1878. III. 24.

K O L O S V A R A T T

Nyomtatott 1672. éftendőben.

Deut. 31. vers. 29.

Tanáts és okosság nélkül való Nemzetség! vaj-ha esze-
sek vólnának, és értenének az UTOLSO DOL-
GOKRUL gondolkodnának

KEZTAN
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

AZ VILAGI SZERE-

TETNEK ISTENI SZERETET EL-
lenfégének pironkodása, a' Négy Utólsó Dolgok-
nak elmékedése által nyilatkoztatik-ki.

ELSŐ RESZE AZ HALALROL

1. *Melly csalárd legyen e világ*

Mit halász utánnam, te orczáztlan
Világ? (Iág

Ha tudom; hogy minden dolgod csak álnok-
Többsör, hidgyed, reám lábod soha nem hág;
Mérges fogad többé nem faggat, és nem rág.

Másut árulod *Czigány* bár benna lovadat:
Mert itt nem találod most-fel vásárodat,
Hizelkedésedből értem szándékodat.

Ally-továb, hogy alám ne öncsed forródat.

Mert, mint az Vadásznak nádból csinált
sipja,

Mellyel az madarat a lép veszfőzre hívja:
Akképpen biteget minden szödnak hangja,
De vak, hátad megett ki veszfőzöd nem láttya.

Kincsed b hánnya nyelved, csak hogy
meg-fogharna;

De nem olly tejes az, a' mint rij a' Tsarna;

Alám áfott vermet keményen takarna:

De itt ki nem foghat; bár másutt kasszálna:

Nem foktá kovácsiól pénzen fenet venoi;

Sem délben lámpánál léppel madarázni;

A' dolog a' mint lótt úgy szoktam beszélni,

Soha macskát lákban nem tudtam árulni;

Tudd, é, hogy még fogam sem fokadott-
Még a' póla kötélalatt árok vala, (vala,
Tökéltelenséged mikor mellém álla,

Es fok igérettel hozzája kapcsolá:
Rám csalárd fűrt sejed a' mind addig
dűltula,

Miglen bogár után vak szemem indula,
Mint edgy álom-bortul fejem meg-zajdula,
S' fűstös zászólód után bolondul indula.

De mihelt hogy szívem észére fordula;
Mint szélül hányatott tenger, meg-búfula,
S' még az vér-is bennem ugyan fel posztula:
Mert miattad orczám fokizor meg-pirula.

Csalárd vagy az Uról e mióta el-szőktél,
S' szekere farkára az ördögnek ültél:

Mert, ha ki nyelvére edgy kis mézet kentél.
Mig bé-nyelte, addig hátára-is pöktél.

Sír még iffútlágom keleserves elmével,
Mert meg-csalván szemem pilulát fényével;
Epféget meg-ronrad gyomromnak belivel,
Addig f adál bűdös hűst-fela' jo lével.

Elmémet e' dolog még most-is bolygattya,
Az-okáért nem léz kedvemnek baráttya,
A' számat mert edgy fers meg-égette káfa,
S' még az tarlóját-is már velem fújrattya.

A 2

De

a Escl. 9. 12. b Marc. 4. 9. c Gen. 3. 6.

d Isa. 14. 13. e Gen. 3. 4. f Gen. 3. 22.

De meg-ládd, ez után résen léfzen fűlem;
Nem jádzol már többé, bár ne fély, én velem,
Miglen álnoktágod nyílván ki beszéllem;
S' a' mit el-ragadtál, tölled vízfizta perlem.

Az-okáért czélom léfzen e' *Versék*-be,
Hogy a' Magyar népek vehessék ezekben,
Miként tündér világ port hányon szemekbe,
A' kiket meg-esalhat, s' terjenek me'nyégbe.

11. *Hogy embernek nem kelle' világ-
hoz ragaszkodni.*

Mit bizol oh ember veszendő bitorhoz?
S' csalárd reménfeggel nagy lok pom-
paihoz?

Edgy-kevés fargával tündókló agyaghoz?
Igy kell-e szivedet i' kötőd az álomhoz?

Még a' dajka teje ajakán folydogal,
Tsecs-szopó gyermeknek; s' már világ k
horoggal,

Mint edgy Vadász, ugy jár utánna, s' madzag-
Biztatván szüléit kincses Urasággal. (gal,

De, ha ki rá vigáz ugyan valósággal,
Meg-látja; i' hogy csak jár színes hazugság-
gal;

Almához kapdoztat kemény fáratsággal,
Tantalus módgyára, s' meg-öl szomjúlással.

Melly hirtelenfeggel mert el-ragadtatnak
A' szízu-fa levelek, m' s' széllyel hanyattatnak,
Es mint apró polyvák n' fei sem találtatnak;
Kemény tavasz-szelek midőn viaskodnak.

Olly nagy gyorsasággal öröme világnak,
Nagy frís reménfége uralkodásának;

S' minden ékessege kincses tár-házának,
Edgy szempillantásbá o' semmivé változnak.

Minta' meg-bervadot *rófák melegségről.

Vagy gyenge violák ártalmas q' elsőktől,
Kedves lilomok kemény vad időktől.

Meg-szoktak fosztatni minden szépségektől.

Világ szeretői a' ként örömöktől.

Aranytól, ezüstől, és a' szép termettől,

Uraság igirő r' hamis rem-énségtől,

Szoktak meg-fosztatni minden dicsőségtől.

Inkáb hidgy fel-zendült tenger habjainak,

Hérster tóban esett mezők rókáinak,

Es a' vadon erdők mérges kigyóinak.

Hogy sem e' világnak tsalárd javainak.

Inkáb hidgy meg-dühöttek fogainak,

Párducz-rején tartott kőlykök ajakainak,

S' havason ordító erdők farkainak,

Hogy sem a' meg-romlott test adományinak,

Inkáb hidgy oroszán síró kőlkeinek,

Vagy az *Aspu* kigyó mérges szemcinek,

Es a' meg-éhezett falok körmeinek,

Hogy sem mint e' Világ hízlekedésinek.

Mit siets nyomorult, földi Uraságra?

Nem ládd-e? e' Világ hogy vífzen csufiágra,

El rántván a' gyikint telepit szalmára;

Midőn nem-is véléd ajtót nyit halálra.

Hogy merz te igirni nagy holzszú életet!

Csalárdúl biztatván romlott természetet;

Nem ládd-e melly lokan okadgyák lelkeket,

A karván újjonuan venni lélegzetet.

Némelly még világra nem-is születtetet,

E' Világi jókban sem részesülhetet,

Még Anya méheben veszett rekésztetet,

S' immár a' halálnak prédául vettetet.

Mit bizol erődhez? tekincsd a' köveket,

Miként le hullanak morsáknént s' hegyeket!

Es a' meg-rothadt eser-fa törsoköket,

Edgy-kevés elsőből, s' széltől senyveteket!

Nézzed

Ps. 72. 20. k Eccl. 9. 12. I Ps. 61. 10 m Job.

13. 25. II Matt. 3. 12. o Job. 10. 5. * I Pet. 1. 24.

q Ps. 102. 25. r Gen. 3. 5.

Nézzed kérlek dolgát Márvány-kő hegyeknek,

Edgy kevés eczettől miképpen törtetnek!

Tekints-meg mi-módon tűztől emésztetnek,

Nagy roppát városok, s tornyok is le-dülnek.

Mi lehet erősebb kérlek a Gyémántnál?

Kin sem tűz, sem pöröly nem fog a' kovátsnál?

Mellyet mindazáltal ha igen akarnál,

Edgy-keves kos-vérrel izenként ronthatnál.

Mi lehet erősebb a' vad Elefántnál?

Mellynek hátán a' erős kastélt hogy ha látnál,

S' jeles-vitézeket benne sájdítanál

Talám ijedtedben még szólni sem tudnál.

De fő-képpen akkor, mikoron találnál,

Edgy kis egerecskét Eléfant orránál;

Kinek szaga miatt Eléfantot a' látnál,

Le-dülni, s' meg-halni akkor mit mondanál?

Ja! szegény mit számál sz nagy lok cizendóket?

Egy szempillantásban el-had's mindeneket,

Mit hányod ósódet? s' nagy Nemzetségedet,

A' halál edgy pontban el-rontya ezeket.

Mit hányod kincsedet, s' nagy lok jószá-

Nem látod-e kemény ítélő Birádat? (godat?)

A' ki el-nem vészti kincsed, s' aranyodat;

S' talám ma pokolban eszed vacsorádat.

Mit feneb *Fringia* s' *Dönötzké* fegyvered?

Véled-e hol léfzen ma néked ebéded?

Talám Salok iszfák véred ma meg néked,

Es *Plutó* vendége léfzen szegény lelked.

f Plin. l. 37. c. 4. t 1 Mach. 6. Alb. Mag. l. 22.

n Plin. lib. 8. c. 10.

III Hogy a' Magas dolgok, és nagy U-

raságok, a' veszedelemhez igen közel,

az alacsi dolgok pedig, seletre nagy

bátorságban legyennek.

AZ Kik fen héznak, esőtől félyennek,
Es a' magas helyen korán le-üllyennek:
Mert ha fejek el-kezd szédülni, s' késődnék,
Felső nyakra-főre alá ne jőjjenek.

Bátrabban tántorgasz mindenkor a' téren:
Még csak a' botlás-is felelmes az hegyen,
Nagyot esel meg-hidd ne jádzá! az hegyen:
Ritkábban s' lágyabban esel-el a' téren.

A' menykő-is inkább üti a' tornyokat,
Hogy sem mint a' fással fedett kalyibákat,
Isten-is le-nyomja a' fel-fuvalkodókat:
De fel magasztaltja a' meg-alázottakat.

Nagy magas fenyő-fák szélvét kor le-dülnek
Borostyán-fák abban semmit nem éreznek,
Erős Cser-fa tőkék szűtül meg-étetnek:
Lágy fenyő gerendák inkább dicsírtetnek.

Zűr-zavar-is izokta, ki-ontani mégét,
Inkább az hegyeken, s' minden dühűségét,
Csak hallod a' völgyben zörgő keménységet,
Dicsírsz a' völgynek nyájas csendességét.

A' sebes vad szelek midőn erdőt járták,
Gyenge nyir-vefőket keményen ingattyák
Noha meg-hajolnak, helyeket meg-áliyák;
Szelek dühűségét akképpen csufolják.

Nincsenek irigyid? Hági tiszt-viseletre,
Nincsen ellenséged? Tégy izert Nemesség
Nincsen búban fejed? Siets dicsőségre,
Nincs élethez kedved? Meny Fejedelemségi

Hányan Király fékből estek a' sör-lák b
Belisarius hol edgy szempillantásba,
Köldülsá léf, s' esel nagy nyomorúságba,
Avagy ellenféged kemény rabfágába.

El-vonfák a' Tisztet edgy szempillantásba
Meg-égnek jólzágid edgy gonol'z órában
Edgy szőért kettőért, esel gyanúságban,
S' Fejedelemségből örök gyalázatban.

A 3

Min

AZ

x Luc. 18. 14.

Mint à szép violát à hideg y meg-süti;
gyenge fák levelét à szél z el-terjeszti,
vagy aszfú polyvát földön el-terjeszti,
jég-első adat ide-s-tova tőri:
A' ként è világnak minden dicsősege,
mulik, semmivé leszén ékessége,
mint à jégre metczet betűt Nap hévsége;
örli: színténugy vész-el reménsege.
Ezt halván óh ember serkény-felálmódból;
éj-meg Istenedhez à sok gonofságból:
ahadics-meg lelked Pokol rabságából,
váls-meg büncidet * sok takarmányidből.
örök kárhozatot, s' örök bóldogfágot;
ök bólszfúfágot, s' örök vigasfágot:
ök gyalázatot, s' örök Uraságot,
médben forgatván, s' à rébb Végső dolgot.

IV. *Hogy minden, à mit è Világ nagy-
ra bősül, csak hamar semmivé leszén.*

Al' szierz tengeren Országokat venni,
S' a' rékozló Világ javain kapdosni?
n ládd é, mint áló hogy el-foktak mulni,
mint hamu félvéssbē, mint semmivé lenni?
Oh meg tébolyodott ember serencséddel,
bizol Aranyhoz, s' Testel dicsekedel:
lyi pálczáddal miért kevélykedel?
ak edgy fóra-is mindgyárt berzenkedel.
em-de né edgy módon világra jöttünk-e?
n-de né edgy módó ésmét meg-halúk-e?
n-de nem edgy-féle testben születünk-e?
n-de mind Istentől lelkekez vőtünk-e?
t pókód hát, ember, markodatilly feñyē:
rég azt sem tudod órád meddig mennyen,
tudodé dolgod, lében hogy oly könnyen?
elked è földön mind örökké élylen.
ol most *Antiochus* c Királynak haragja?
gy *Sennacherib* d vér főpó zafaloja?
Isa. 7. 8. c *Jeb.* 24. 2. d *Dan.* 4. 24.

Hol vagyon káromló *Rabacesnek* szája?
Nyelve *Nicanornak*, e és család job karja?
Hol *Saul*, *Jonathas*, *Sidók* ékessége?
Hol *Abner*, *Amasa*, hadak dicsősege?
Edgy izempillantásban minden díszessége,
Le-omlik Világnak, † s' álnok fényessége.
Hires vendéglége hol most * *Afverusnak*?
Vagy fel-fuvalkodott beszéde *Amannak*?
Aranyas ételle hol vagyon *Midásnak*?
Avagy birodalma *Vespassianusnak*?
Hol vagyon *Salamon* Király " okolsága;
Dalila, *Sámsonnak* * kedves bolondlaga?
Vagy à *Gaal*, † észtelen iffiú bátorsága?
S' *Xerxes*, Végheretlen nagy hatalmatsága?
Hol *Origenesnek* most gazdag elméje?
S' *Salmonéus* * Királynak ki-gondolt menykő-
Hol *Demostenesnek* elmés okos feje? (je?
S' *Plato* mézzel folyó " nyelvénkereje?
Hol *Apicziusnak* sok-fele rál étke?
Es *Fenicopterus* nyelvel hizlalt lelke?
Afopus Királynak myrrhás Király-széke?
Hol *Alcibiades* s' *Torquatus* terjeke?
Hol kemény *Hannibál* sok győzedelmével?
Világ-bíró *Sándor Persáknak* kincsivel?
Az egész Világnak hofszáival, szélével,
Ki bé nem telherék föld kerektségével.
Hol vagyon *Poppa* * fris temetével?
Ki barmát rakarta arany-velenczével?
Hol most *Cleópátra* " gazdag ételével?
S' óltván bomjúlágát gyöngyből csimált lével?
Hol vagyon *Attila* * Istennek oltora?
S' Csábának † meg-dühözt végetlen tábora?
Hol

b 2 Reg. 14. 14. c Mac. 9. 4. d 2 Reg. 18. 28.
e 2 Mac. 15. 33. † Isa. 40. 7. * Efb. 1. 3. " 3. Reg.
10. 4. * Jud. 16. 6. † Jud. 9. 28. * Plin. l. 33. c. 11.
" Plin. l. 9. 35. * Bonf. dec. 1. l. 4. † Id. dec. 1. l. 7.

Hol a vízfőzsa-vonó *Aladár* Sátora?

Vagy a szamki-vetett *Sálamon* Udvara?

Hol most *Mátyás* * Kiály erős dandárral?

A' ki csak nem követ vetett *Nagy-Sándorral*?

Hol *Hunyadi-János* † vitéz Hadaival?

Vagy *Bátori-Sigmond* † szerencsés táborral?

Hol a több régifők, és nagy Urafiágok,
Fejedelemségek, és Kipirányfiágok,
Herczegek, Hadnagyok, és Tiszt-tartófiágok?
Edgy sémillantásban el-mulnak g-hivfiágok.

Mint vízi buborék ezek el-mulának;
Mint mezei-virág b-mí el-hervadtanak, (nak:
Mint kénénýből jött fűst e-mind el-öflottá-
Mert nincsen állandó marhája d Vilagnak.

Most lád azért ember, hogy ha vagyon e-
Miként Istenednek tessék te-életed: (szed,
Mert halál torkából sem régi Nemzedet,
Sem kincséd, józfiágod, sem Nemes leveled.

Sem bölts tudományod sem fép tekinteted,
Sem nagy Urafiágod, s' okos elzefiséged,
Semminémű " földi véres epeféged, (gyed.
Ki nem vesznek: meg-halál bizonynyal el-hid-

Csak az edgy józfiágos cselekedet, vehet
Félelmet el rólad, * és örömré viher;

Kárhozat, s idvésség köztigazat tehet (tehet.
Meg-mentvén Pokoltól, " Menybe helyhez-

Azért hogy ha vagyon idvésségre gondod,
Vagy ezel, vagy iszol, e Csengettyűt hallod;
Járrodiban költődben ezt el-nem mulatod, *
S' e Négy dolgot gyakran elmédben forga-
tod (nod:

Tudni illik, edgyfer hogy meg-kelyen hal-
Kemény ítéletre ottan kell állanod:

*Bonsf. d. 1. l. 1. dec. 3. l. 10. cir. fin. † dec. 3. l. 5.
f Istu. l. 29. hisf. pag. 676. 672. g Job. 20. 5. a
Isa. 4. 7. b Psal. 108. 15. c Psal. 101. 4. d Eccl.
2. 26. " Eccl. 9. 4. * Tob. 12. 12. † Dan. 4. 24. "
Lus. 11. 41. * Eccl. 7. 40.*

Hogy-ha szentül élrel, Meny-orfiágba hág-
nod:

De ha bűnben halfz-meg, Pokolra állanod.

*V. Sok Uraknak és hatalmas Királyok-
nak nyomorult példájával, intetünk a Tisz-
teffég kívánásnak meg-utálására,*

H Allod-é, te csalárd semfény vesző Világ
Mondhatfi-za-meg nekem: Hány-fele
Urafiág:

Allott eddig helylén, avagy melly Királyfiág?
Vaj s' kire nem szállott földi nyomorufiág?

Hol *Rémus, Rómulus, Focas, Alexius*?

Hol *Tirus, Tátius, Tullus, Hostilius*?

Vagy *Ancus, Martius, Séjánus, Márius*?

Priscus, Herculeus, és Drusus, Manlius?

Hol *Cato, Régulus, Carbo, Licinius*?

Sylvanus, Lentulus, Massa, Párbentus?

Ruffinus, Cassius, Brutus, Antonius?

Gallus, Copronymus, Sextus, Tarquinius?

Hol *Probus, Stilio, Constant, Sertorius*?

Quintilius, Didimus, Zeno, Demetrius?

Macrinus, Commodus, Celsus, Valerius?

Achilles, Vitéges, Pyrrhus, Tiberius?

Hol *Brocas, Fócion, Dion, Isacius*?

Avitus, Datamis, Heftor, Aétius?

Thefews, Pausanias, Glycas, Decentius?

Lusillus, Lepidus, Lysander, Lucius?

Hol *Péter, és Aba, vét-onró Királyink*?

Hol *Ventzel, és Otto, rövid Koronáfiánk*?

Hol *Kis-Károly, s' több illy ideilen vezérink*!

S'erő hatalommal orfiágló Vajdáfiánk?

Illyen szép ékésffég vagyon Királyfiágban,

Ezüstben, aranyban, és nagy Urafiágban:

Ki dicsekedhernék effele hívfiágban?

Melly még nevűnk-et-is téfzi fabulában?

Kintse gazdagoknak, s' hatalmas Uraknak,
 Leg-kedvelebb részek tsendes halált látnak:
 Nagyobb részek szörnyű halállal fojtatnak,
 Miket fegyver né bánt: vagj búval meghalnak.
 Vagj hofu kinokkal világból ki-mulnak:
 Kólikás kővénytúl ugyan meg-fonnyadnak:
 Meg élnek immáron dögge változtanak,
 Kik régen nagy vigan földön lakoztának.
 Mit gondolsz oh ember, midőn kevélykedel?
 A' méreg-öl, s' töről hogy nem elméledel?
 Ki udgya melly bokrot festes meg véredde,
 Sokak gyűlöletét gerjeszt: vén hireddel.
 Tisztaság kívánás gyujtsa-é szivedet?
 Pokol kinnya jege oltsa-meg tűzedet.
 Földi gyönyörűség izgattyá testedet?
 Pokol tűze lángja retencsen tégedet.
 Furdallya-é gyakran gazdaglág elmédet?
 Pokolbéli jajszó töltse-bé füledet,
 Másan tanuily, kérlek, nyisd-fel szemeidet:
 S' a' mig időd vagyon * jobbitsd életedet,
 Királyi pálczával a' ki dicsekedel,
 Es regi fűt fogta Nemes leveledde,
 Hires nevezetes fő Nemzetségedde,
 Tekints a' bűnökre kikkel terheltetel.
 Kik dobzó, trombita, s' hadi fersámokbá, †
 aranyas fegyverben, s' erős Kastélyokban,
 nagy Fejedelmeknek hatalmosságában
 Biznak, s' Jobbágyoknak nagy sokaságában.
 Istent hátra hagyván: eluck haragjába,
 Híznak bé nagy surún Pokolnak torkába,
 És azért, szivednek őtisztségében
 Hízzál, s' Istenednek irgalmaságában.
 Gondold-meg, a' Bárlony melly hamar
 rothadgyon;
 Dicsőség szép termet miként alább szállyon,
 Vég a' társaság-is gyakran tántorogjon,
 Jemmi é Világon lokáigne álllyon. *

Azért, hogy ha edgyfer lelkedet el-vehető,
 S' kevés dicsőségért kárhoztba ejted:
 Ne véld bár hogy soha el-aludgyék tized, †
 A vagy meg-száradgyon szived rágó férged.

VI. Hogy embernek élete meg-jobbitás,
 nem kell halála orájára hadni.

Mit szert oh Halál, kemény kassás kézzel,
 Ted-le edgyfer ijad metzes a' tegezzel?
 Tellyél bé immáron, ne csak mind éhezze:
 Mit rongálsz bennünket tűzzel, vassal vízzel?
 Ekképpen beszélnek sokan az Halállal:
 De semmit nem gondol Halál a királlyal,
 Világi pompával, és nagy Urasággal;
 Temérdek sok kincsel ezüstel, arannyal.
 Mit futz a' kő várba? nem jó ez álgúval:
 Ostrom nélkül hág bő horgas kaszájával:
 S' még csak földni sem hágy fokaknak, azónal,
 El-rántya a' leplet, s' meg-öli nyilával.
 Nem kedvez anyáknak, s' kedves fiaknak:
 Sem a' Királyfagra menendő magvaknak,
 Sem meg-tópörödőt, sem kendős orzákknak:
 Mind edgy mértékkal mér koldusnak s' Ki-
 rálynak.

Ki nem iszonyodnék látván mindezeket?
 Miként vér a' földhöz minden nemzeteket
 az Halál, s' Tapodgya a' Császár fejeket?
 Kigyókkal békákkal rágatván resteket.

Oh meg-nyomorodott világnak fiai,
 Mit tartnak titeket a' földnek javai?
 Miért nem ébreftnek fel Pokol kinnyai,
 S' szüntelen fülünkben harfogó lángjai.

Michasznál fokáig é világban élni?
 Szebnél szebb fiakat, s' lyányokat nevelni?
 S' harmad izig azok örömet szemlélni,
 Hogy ha egy jókban nem fogsz részesülni?

Hason

Hasonló ez élet † Téli Verő-fenyhez,
Víz-buborékhoz, és Krisztály iverghez,
Szalma-tűzlángjához, s' romlandó cseréphez;
Eftvéli árnyékhoz, edgy-napi vendéghez.

Tekénts jól meg, kérlek, gyűrűs újaidat,
Gyöngyös fűleider, fűgős hemlokedat,
Ezüsttel övedzett keskeny derekadat,
S' arany-lánczal terhelt tündöklő nyakadat.

Né talám ez éjel meg-hágyja házatad
A' Halál, s' hirtelen meg-meísi torkodat:
Kinek hagyod kérlek lok takarmányidat, *
Fő-ként ha Pokolban irták szállásodat?

Gondold-meg oh ember, veszett állapotod,
Halálod óráján, mikor immár torkod
Őszve-száradt, s' régen meg-állot szózatod:
Isten ligy irgalmas, még azt sem mondhatod.

Hol léssen akkoron régi gondolatod;
Midőn él-e, vagy nem még azt sem tudhatod?
Most kellene azért ezt jól meg-gondolnod:
S' Ugy lehetne akkor erős bizodalmod.

Mert à mint példában igazán mondatik,
A' ki nyárban nem gyűjt, az télbé bankodik †
A' Paripa-is nem akkor hizlaltatik;
Mikor úrközetre trombita fűjtatik. (herz,

Most, míg egésségben vagy, sok jól mivel-
Kikkel másoknak-iste jó példa leherz;
Istent-is könnyebben most meg-engesztelhetz
Még mást is pokoltól ha akarz meg-méíthetz

De ha ez betegfég reád kezd szállani,
S' külömb-külobb kinnal téged ostromlani:
Nem tudom, mi jóban tudhatod foglalni,
Magad akkor, midőn kinnal fogsz hartzolni

Azért mostan térj meg, à míg idő * vagyon,
Eslekeddeltegy jól míg à Nap fenn vagyon †
A' míg egésséged, s' erőd helyén vagyon, †
Istenes dolgoktul kezéd meg ne állyon. *

† Sap. 5. 9. * Luc. 12. 20. † Prov. 12. 21. * Gal.

6. 10. † Job. 12. 35. * Eccl. 9. 10,

VII. A' Testből ki ment Léleknek intése.

OHti, kik à Nap fényt még meg nem
unátok.

S' vidám szemeteket még bé nem huntátok.
Az én intésemer, kérlek, halgassátok:
Értelmét azoknak jól meg fontollyátok.

Mert im, à kit regnap Nepek becsüllöttek,
Es nagy távolj földön Urak kőszöntöttek,
Előtte s' utánam Szolgák sereglettek,
S' mint az Anya méhét à raj, környűlvőttek

Most még csak à sincsen ki engé bíztaflon,
S' az idegen földön utakat mutatflon;
Nincsen, el-fáradtat, à ki meg-nyugosflon,
Avagy tanácsával éltesflon, s' oktatflon.

Sokkal külömb sokas vagy on ez országbá;
Más törvények vannak à *Decretum*okban;
Külobb itelettel itélnek tanácsban,
Hogy sem è világi *Parlamentum*okban.

Mert itt az Aranynak becsülléti ninesen;
Nyájás csufosflagnak még csak hire sincsen;
Neveid bár, hogy à gyöngy itt meg ekeflisen,
Avagy à szép termet haláltól meg-meítsen.

Világ bölcseségét, * itt tudatlanflagnak
Tartják s' test szépségét, utálatosflagnak,
Hivalkodó szókat † nehéz gonosflagnak,
Tartnak itt, s' helye nines semmi álnokflagnak.

Királyok, Császárok itt nem Uralkodnak,
Ha Isten kedveben ők nem találtarnak,
Edgy jámbor kőűsnek Urak fejet hájtnak:
Julius Császárnak még szállást sem adnak.

Sem pénz, sem hatalom itt nem Uralkodik,
Jó nyelv, s' okos elme, nem prokátorkodik
Bárfony alatt undok élet, pirónkodik,
Rongy alatt szent, vigad, s' királykodik.

Vajha én à testbe most vizíza mehétnék,

B

S' itt

† Isa. 55. 9. * 1 Cor. 19. † Matth. 23. 36.

S' itt való dolgokról veled beszélhetnék!
Tudom, szived földről elidegensodnék.
S' à Menyei jókhoz inkább ragaszkodnék.
Ez à tanács azért, hogy àserét völgyre
Ugy készülly, és viselly gondot életedre,
Hogy gyalázatot ne hozz begény lelkedre:
Mert itt tekintet nincs Nemes a termetedre.

Most szerezz, oh ember, néked barátokat b
S' ez Országra való hiv Kalauzokat:
Ezektól ne szánnyad à takarmányokat,
Hogy veled közöllyék örök hajkékokat.
Légyengondod kérlek az kétszer köntőf-
Hittel keretettel égő fővértnekre: (re, c
Hogy ne találj esni külső lötétfégre, d
S' à fog csikorgató kemény hideglégre.

a Gal. 2. 6. b Luc. 16. 9. c Prov. 31. 22.
d Matth. 8. 12.

M A S O D I K R E S Z E A Z I T E L E T R Ö L.

I. *Hogy az utolsó ítéltről való gondolkodás által: Ember à gazdagságnak meg-utálására indíttatik.*

Jaj Miként építnek kincses Tatházakat!
Jokan Palotákat, s' nagy Udvar házakat,
Csak meg sem gondolván rof állapotokat!
Mert Ha álezenel * meg-mertsi torkokat.

Fel-hányván prédára fok takarmányokat,
Rájok gerjeszt nagy fok Comedia szokat,
Hogy ó röllok írják Tragédia-jokat,
S' tudtára Világnak adgyák vaklágokat.

Kinek gyűjtessz kérlek kaszáló réteket,
Erdő, szántó-földe, és szép sik-mezőket,
Halálzó-vizeket, gyümölcsös kerteke,
Ezüst, s' arany termő erős kő hegyeket.

* Luc. 12. 20.

Roppant Városokat, s' kerített Váarak,
Szép nemes lovakat, nagy sereg barmokat,
S' madár szárnyon járó jeles Paripákat,
Könnyű agarakat, s' vadászó folymokat.

Részeg szerencsének undok okádásán,
Szem-fényvesztő világ mérges nyalánkságán,
Mit kapdosz effele mulandó hivágán:
Nem ládd-é a' horgot bitető pálcáján?

Mert bár meg-dulnád-is Midaft gazdaglág-
Ostavius Császárt, földi Urasággal; (gal;
Vagy Salamon Királyt, efzes okossággal:
Elzedbe sem vészéd, s' már von à horoggal.

Bátor, gabonával meg-rakott csüreid,
Fel-szórt búza maggal nagy szérűid:
Gyümölcselel meg-terhelt szép szőlős kerteid,
Legyenek-is, és fő Borral tölt pinczéid;

Avagy bár Juhokat, s' nagy széles aklokat,
Esztrengéből téjjel tellyes sájtárokat,
Tútiós vaj kúpóló fő Pakulárokat,
Szerzet-él legyen-is, sok jeles Tulkokat;

Jaj! s' mit használ vélek ha Isten nem fő-
Poklodat ezekkel inkább csak gerj-sted, (led?
El nem vészik rólad mert ezek fok vétked,
S' Itélő szék előtt meg nem mentnek téged.

Haragos Birádat meg nem engesztelik,
Sem az Pokol tüzét meg nem enyhíthetik:
Kéaköves füst búzzel à te torkod telik,
S' csak te reád fogok az Hóhérok fenik.

Erős szám-adásra midőn vitettetünk,
Mit használ à fegyver f meztelen megyünk,
Mit használ à harag? fegyver nélkül lézünk,
Mit használ à Bibor tűzbe] [helyheztetünk.

¶ Sap. 5. 8.] [2 Pét. 3. 7.

II. *Hogy az utolsó Itéltről való elmélkedés által, à bűn undokágának ismértet-
re indíttatunk.*

Oh

OH gond-vileletlen, vakmerő, s' e'felen,
Tanács nélkül (szükös,) Leikedhez
kegyetlen!

Földhöz ragaszkodott fiv! mert a végetlen
Kinokra nem vigyásk, s' élly mértékletlen?

Mit véls mikor a bűnt mit vizer ugy ifod? *
Talám azt itéled, hogy Itélő-Bíród
Meg-hólt, s' e' Világot mind örökké bírod,
Quiescentiád hogy illy fennyen írod.

Vajha meg-gondolnád rettenetességér,
Isten Törvény-tévő székiek s' Szentlégér,
Elmédben forgatván " igaz keménységét:
El-hadná, meg-hidd, testtő: od] [főverségét!

Mert foklágú kinok akkor környül vésnek,
Régi fok bűneid elodben ¶ vitének,
Minden tereménid környülled lézzegnek,
Es a bűnért való kinok jelenlésznek.

Fejed felett látod haragos Birádat;
Lábod alatt nézed fel-gyuladt Poklodat;
Jobb-kéz felől látod szánó Angyalodat:
Bal-kéz felől nézed vádló Hóhéridat.

Most gondold-meg dolgod akkor miként
lélzen.

Mert ezer kérdésre, csak edgy fód sem lélen s'
*Appellatiod*nak ott helye nem lélzen;
Prókátort a Bíró akkor bé nem vészen.

Atyafűságnak ott helye nem lélzen:
Az ki mint él, ákként *Sententiát* ¶ vészen,
A' Kapás Királynál felsőbb helyet vészen:
Mert választás nélkül " Bíró-törvényt tében.

Pokolbéli tűznek kietlen infégér.
Bár inkább szenvednéd edgy ideig, s' férgér,
Hogy sem mint Istened haragja mélylégét,
Fejed felett látnád s' *Sententiád* végér.

Mert, mint a Tengeri szélvész :: az hajó-
kat;

Avagy mint forgószél ** az útonjárókat:
Isten haragjának kardgya Gonoszokat,
Ákként környül-vészti, s' meg-rontya csom-
tyokat.

Kinek hogy-ha csak edgy tekintetitol-is,
Erczből csinált erős Egek oszlopi-is ?
Rettegnek, s' csak nem ki-dúlnek helyekből-is
Vallyon s' te hová léss, ki felb árnyéktól-is

Sőt ott minden-féle teremtet-állatnak
Nyelve read " támad, s' egész Világnak
Hallattára, nagy fok hamiskodásodnak
Hellyér, és óráját mutatván, vádolnak.

Kikkel gerjesztetted Isten haragjának
Olrhatalan tűzét, fel emelt karjának,
Büntető ostorát választván magadnak,
Ugyan azok léssnek vádlói orezádnak!

Es mint a meg-búsult Éopráto medvének
midőn éltét félti !! kedves kőlykeinek,
Vér-ontásra dühödt fogai készőlnek,
S' ajakitajrékkal, s' vérrel ferteztetnek.

Avagy mint az harcra indult Vitéznek
Seregi, Zászlónként vassal fegyverkeznek
Istenteleneken áként igyekeznek ::
Boszszúját, állaniszent Teremtőjöknek,

Azért meg-térésre a mig időd vagyon,
Istenedhez leiked addig folyamodgyon;
S' kemény zokogással addig meg ne álljo
míglén vétkeinkért irgalmat ralálljon.

Mert, kik egyfő Pokol kiányára vettén
Soha onnan többé vízfőza nem jöhetnek,
Szent () *Lukács* gazdája bizony s' ga enne
Most ébrcdgy-fel azért, s' vedd eleit ennek

B 2

N

() Deut. 32. 42. * 19. 16. " Eccl. 7. 40.
] Psalm. 101. 4. ¶ Psalm. 49. 21. § Job 9.
3. † Apoc. 2. 7. " Col. 3. 25.

:: Prov. 1. 27. ** Sap. 5. 24. ?? Job 26.
" Sapien. 5. 21. !! Ose. 13. 7. :: Isa. 59.
" Gal. 6. 10. () Luc. 6. 26.

Nem leszzen ott haszna könyhullarásidnak:

Sem helye nem leszzen hoszfú siralmidnak:

Nem leszzen orvosfi kemény fájdaalmidnak:

Végér ott nem éred ¶ szomorkodásidnak.

Nyavalyádon való komorkodásodat.

Nagy óhaytásodat, s' búskolódásodat;

Mint à falra hánnád főverlen bérődat,

Csak ollyanná tartya Biró szándékedat.

Vagyon-é olly bolond ember é világon,

Ki szempillantásig való vigafágon,

Örökkön örökké égő tüzet váltson,

Is kívánnyaon hálni szénből csinált ágyon? †

Tudnál-é, oh ember olly vakot mutatni,

Ház ki é Világi bolondfégyban élni *

Is à földi jókkal, bolondul öltözni,

Enkáb igyekeznek, hogy sem menybe menni?

Örökké mennyei jóktul távoly lenni?

Örökké Szenteknek ellensége lenni?

Örökké mennyekből s' számkivetett lenni?

Örökké Istennek haragjában lenni?

Judit. 16. 11. † Psalm. 139. 11. * Sap. 2. 2.

s' Matth. 25. 41.

111. Hogy az Utolsó Itélettről való gondolkodás à Világi dolgoknak kívánságától el vonzza Embert.

A Z kővért Majorház mit használ " Gagdagnak? (tatnak,

remédek iók kincsek, kik börtben tar-

éres veriréke fok szegény Jobbágyanak,

csalárd fényessége földi Uraságnak?

Sententiá. Biró mikoron ki-mondott,

inozó tuz, és láng ellene támadott,

s' minden reméség " nálla meg-hirvadott,

ir hatznál akar-mint Aranyban vigadott?

Prov. 11. 18. " Sap. 5. 8.

midőn à kietlen örökké-valóság

Szivedet bé-tölti, s' igaz szomorúság,

Trombita harfogás)(s' Leiki szonyúság

Ugyan reád rohan, mint Áénás sullyosság:

Egész Világ előtt bűnbén torkig állasz:][

Még à föld-is reád támad à kinn állasz:

meg-változhatatlan Sentenciát hallaszsz:

Véked-é csebben melly nagy kégyent vallakss?

Számtalan hóhérok környülled lézzegnek,

Az hol még à jök-is félnek, és rettegnek:][

Sok ezer bizonyfág csak téged neveznek,

S' à futásra minden utat bé-rekesztnek.

Örök tüzet gödold-meg, s' à boldogságot;

Örök foglágot nézz, s' örök szabadságot;

Örökké valóként, s' örök vigasfágot;

Örökkön örökké való szomjúságot. †

)(Zach. 9. 14.][Sap. 5. 21.][1 Pet. 4. 18.

† Luc. 16. 16.

IV Hogy az utolsó Itélettről való elmélkedés, az igaz Penitentia tartására indítja az Embert.

O H te rettenetes, el-kerülhetetlen ..
Josaphát völgyének napja! s' türheterlő,
Isten haragjának ideje! szüntelen
miért nem furdalod szivemet s' végetlen?

Oh te sérétlégnek, s' siralomnak napja!

Oh boszfú-állásnak " s' haragnak órája!

Oh n'omorfágnak, s' n'avalyáknak pótya! *

Oh igen keserű, nagy, s' forgószél napja! ¶

Mikor ez fel-támad el-rémul az Halál,

s' a' Természet látván, hogy holt-is talpra áll,

Kemény Itéletre égből Biró le-száll, s'

S'Bakokat, Juhokat ki-választ, ?? és bámlát.

Jaj

.. 30. 21. " Ose. 2. 2. * Amos. 1. 14. ¶ Sap 1.

15. s' Luc. 21. 27. ?? Matth. 25. 32.

Jaj nyomorult bűnös világnak fiai!
 Hová léftek, mikor a Tenger habjai (
 Földnek, madaraknak, s' vadaknak gyomrai
 Ki vetnek, s' nem vésnek többször-bé torkai?
 Vaj-ha most elménkbé forgának azokat
 A' koporsó között zengő Trombitákat, †
 A' kik Ítéltre fel-költik Hóltokat;
 Bizony nem keresnének ennyi hívágokat.

Mert ki-mondhatatlan ifzonyú félelem,
 Rettegés, bű, bánat, és lelki sérelem
 Reánk rohan akkor, s' vádol az értelem,
 S' főként ha meg fagyott befűnk a terelem *

Valahová vered könyves szemeidet,
 mindenütt előtted látod vétkeidet:
 Sohált nem láthatod semmi mentiségedet,
 Kivül, belől, raytad érzed infégedet.

A' fűtáfra semmi helyi akkor nem léfzen,
 Sem hegy, sem kő-szikla, akadált nem téfzen;
 mert az egész világ talpig tűzben léfzen:
 még Pokol is akkor fenkit bé nem vészen.

Hegyek, völgyek, téged " el nem borit-
 hatnak: (nak:
 mert mint viasz tűztől s' ákkénr meg olvad-
 Sűrnyű ropogással Csillagok le-húlnak, ??
 Es nagy sebességgel Eggek is el-múlnak. ::

Tengernek ifzonzú kemény zúhogása,
 Az földnek szüntelen való indulása [
 Napnak, s' Hóldnak, véres homállyolodása,
 Ugyan meg-fonnyasznak, s' vadak ordíálá-

Oh Caucasusnak kemény vad szelei,
 Egi Palotáknak szép lakó helyei,
 Pokol dögletes kén-köves szelei,
 Es Ádám-tól való népeknek elci!

Láttatok-e kérlek valaha olly dolgot,
 Vagy hallottatok-e illy ifzonyulágot?
 mert két ágyas tártnak edgyik " menyorszá-
 másik, vészen kinzó végheterlen lángot, (gor,
 A' kedves fiaktól Anyák el-vonatnak:
 Atyák tűzre, fiak menybe !! bocsáttanak;
 Szólgák, vigaságra, s' Urok kinra, szálnak:
 Atyafi, s' dühös-társ edgymástól el-válnak

A' Nulzt, hiúz, parducz-bőrrel bétlet suba,
 meg homállyosodik, s' senlik bojtos Guba:
 A' Czínadói, lángal; tündöklük otromba
 Szőr-fák, s' vigan mégyen a nyugodalomba.

A' kiket e Világ bolondoknak vallott,
 Es még életre-is méltóknak nem tartott,
 Sok keferűséggel, s' kinnal nyomorgatott,
 Sententiát ¶ Bíró azokkal mondatott

Ítéldi azok léfzenek e Világnak,
 Kik Istent kedveért drága szép ruháknak,
 Szerelmes Atyáknak, s' mindé gazdagságnak,
 Szerelmét el-hadták mint mulandóságnak:

Akkor örvendeznek kik józanon éltek;
 Sirnak pedig: a' kik estig dösöltenek:
 Leg-inkább vigadnak, kik többet túrtmenek,
 S' kik mennél könnyebben éltek inkább félnek.

Kik Christustanácsit követték " le útnak,
 A' kereszt-viselők, bátorságban léfzenek, "
 Christus ellenfégi hóhér kézben esnek:
 Sok Ur, Király, Császár fennálva reskernek,

Sirvák, és özvegyek vigaságra mennek
 Gazdag dúfok, örök tűzre üztetnek: nek
 Viszont, tok Pórt, s' Kuldust Pokolra kerget
 Zászlós-Urak, vigan menyben helyheztetnek

Ki Apját, ki Annját, és szerelmes bátyját
 Ki Néanyét, ki húgát, ki híres barátját;
 Edgyik feleségét, s' kényyén tartott Fiát:
 B 3 másfiki

() Apoc. 20. 18. † 1 Ibeff 4. 16. * Matth. 14.
 21. " Luc. 23. 30. s' Psalm. 96. 5. ?? Matth. 24.
 29. " 2 Pet. 2. 19. [Luc. 21. 26.

" Luc. 17. 39. !! Matth. 13. 40. ¶ Matth. 19. 28
 " Matth. 16. 28. " Sap. 5. 1.

másik, láttya tűzre vettetni Leányát.

Sententiát mihelt Halások ki-mondgyák:

Nagy Sándort, mőgyarást à kinra ragadgyák;

Órök tűzre hamis *Procatort* talzittyák:

Tizenötöd napra többre nem *citállyák*.

Senkinek ügyeit ott nem halogattýák,

Edgyik esztendőről másíkra nem vonnyák:

Lelki ísméretük, mert mit könyvek nyilvák) (

Léfnék, s' dolgainkat mindenek láthattýák.

Vesfedécsedbe, mely nagy ségyent vallás,

Midőn Világ előtt talpig bűnben állasz:

most emberek előtt kikit meg nem vallasz,

Azokért írtózó *Sententiát* hallasz.

Előhozzák ama rettenetes könyvet, †

melyből meg-ítélnek minden álnok szívet,

Bujaszemet, szájat, rágalmazó nyelvet,

S' ki-hánnyák fok között mint ártalmas fű-

vet (vétek,

Nem lehet olly kicsin, vagy tikkontótt-

mellyeket semminek most bolondúl vétek,

Hogy ott elő nem jár: s' gyalázatot vésték,

Egész Világ előtt, s' kárhozatot vésték,

Arvák, s' özvegyeknek, meg-nyomorítóí,

Perpatvar, csalárdság, s' új bűn találói,

Támadás, hitszegés, hamis indítóí,

Ott meg-gyaláztatnak, s' Isten káromlóí.

Meg-kérdik, bár meg-hidd, mint éltél

eszeddel,

Joszággal, * kincseddel és szép teremteddel,

Tudományoddal, és jó egészségeddel,

Erődd, s' hatalmaddal, nagy bölcseségeddel?

Ha mit jól mivelteél † még azt-is meg-

hánnyák:

minden igazságnak végét meg-fonnyalýák:

Mert Jerusalemet lámpásnál vizsgálýák "

Akkor; s' bé nem vélzik, ha hijján találýák.

Mit felelsz Birádnak, kérlek az Istenért,

ki éjjet, és napot, edgyé télsz tiz pénzért:

S' Istent-is meg-veded romló tisztességért:

De csak két lépést-is alig télsz lelkedért?

Igy kell-é becsülnöd véres veritékét,

Es ki-mondhatarlan nagy kin-szenvedését,

Harmincz esztendeig való epeféget

A' JE S U S Christuskak, s' sebei mélylégét?

Kik most rapodgyátok Testamētum " vérét,

S' viszont felszúitek a' Christus zient Testét,

Bizony számotadtok minden jó intéstért,

Es à jóra való alkalmatlágért.

Mennyi fok jó példát lártal életedben,

S' hallottál fűleddel Szentek életében,

Jó gondolatokat érzettél szivedben! (ben?

Hogy nem veszed magad nyomorult eszed-

Ott nem csak à tennén fejedről adcz sámot:

Jobbágyra, s' csalédre mint viselről gondot,

meg-kérdik; s' szűköstnek mint adtal tanacsor,

S' sárat barátoknak s' kedves nyugodalmot.

Ha Or-gazda vóltál][gonos példát adtal;

A vagy álnok sagra ha kit tanítottál;

Békelség gyűlöld, ?? vagy ha fondor vóltál;

Párt-ütésre, s' vétre ha tanácsot adtal?

A' mikor vétkeztél, mi jót mulattal-el?

S' fogadástod mellől hányszor ugrottál-el;

Leg kissébb dolgod-is meg tátod ezennel,

Ítéltre álván szörnyű félelemmel.

Mert világossabbak szemei a' Napnál; "

S' hathatóbb beszéde à két élő kardnál **

Ítéld Birádnak; és az el-lött Nyilnál

Meg-változhatatlamb, a' Pokol kinnyánál.

Te azért, oh ember hogy ha kedves lelked,

Es az idveleghez vagyon igaz kedved:

Azt

)(1 Cor. 4. 5. † Apoc. 20. 12. * Luc. 16. 2.

† Psalm. 74. 3. " Soph. 1. 12

" Heb. 10. 29. s' Matth. 25. 43.][Is. 1. 13.

?? Psalm. 119. 7. " Eccl. 24. 28. ** Hebr. 4. 12.

Azt adom tanácsul (vedd jó neven) néked,
Ejjel nappal légyen menyben a te szíved.

V. Az meg-ítéltetett Léleknek intése.

A Mennyit ért hajdu a harang öntéshez,
Kinek ügye nem volt, annyit ért Törvényhez:

Azért nem-is készül az Ítéő székhez,

Mellyért üzetetnek sokan Luciferhez:

Te azért, hogy szégyent ne vally Birák
előtt, (mint lótt:

Halgafsz beszédemre, érts-meg dolgom,
mert nincs az ég alatt olyan nemes szülőtt,
Ki meg ne rettennyen itt a Birák előtt.

Meg ne csald magadat kérlek az Istennért:
mert számot adcz, hűgyed, leg-kissebb dol-
godért,

Hivolkodó, tréfás gyenge beszédidért, ()
S' haszontalanul tölt sok gondolatidért:

Oly dolgot forgatnak, kit még nem is véltél,
Hogy gonos lótt volna, s' benne bátran éltél;
meg-kérdik, olly frissen ki kedvéért léptél, ¶
S' szintén ott esel meg, a'hol nem-is féltél. †

mert ha ottan engem csak edgy tekintetért,
S' imádságban való leg-kissebb esetért,
Edgy el-tévelydedet gyarló gondolatért
Ugy meg-rostáltatnak, s' kevés tunyaságért.

Hogy helyemet alig tudhatám találni,
S' csak edgy bót sem tudék mentőgűl felelni:
miként fogsz te, bűnben el-merült, kerülni
Birák eleibe, és velle perelni * (éltél?

Most hánd azért jól meg, miként eddig
Cselédre, s' magadra, gondot mint viseltél?
Szűkös Atyád fián miként könyörültél,
S' ha emberi kedvért bűnbe lélegzettél:

() Matth. 12. 36. ¶ Isai. 3. 17. † Prov. 14. 11.

* Pet. 4. 18.

Az Isten házában miről elmékedtél,
S' haszontalan dolgot miként beszéltetél,
Edgy Mi-Atyánk alatt hánszor tekintetél
Hát megé; s' szemekkel kiket sértetgetél? "

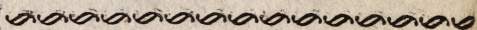
Csak edgy szempillantás sincsen éltedben,
Melyről számot né adcz részenként lelkedbē
Hogy mérsz tehát elui illy fertelmességben?
Holott még a' jók-is élnek félelemben? "

Hogy azért mennyekben vigadhas Istennel
Világ adományát mint ganéjt ?? tapodd-e
Hogy örökké menyben élhets békefleggel;
Tisztefleg kívánált, tetter, s' aranyt hadgy-e

Hogy örök tűz lángját távoztathassad-el
Ggyakor síralmíddal bűneid töröld-el.

Hogy örök kin-vallást, s' Poklot kerülhessd-e
Ugy bányát testeddel .. mint ellenfégeddel
" Isai. 3. 16. s' Job. 9. 28. ¶ Mach. 2. 16. Phi

3. 8. .. Joann. 12. 25. Mich. 7. 6.

HARMADIK RESZE;

A Z P O K O L R O L

I. Hogy a Pokolbéli kimokrol-valóság
dolkodás a Bűntől el-rettenni az Embert

OH meg-foghatatlá bórnyú balgaragsá
Csudák felet való nagy csudálatolsá,
El-izenvedhetetlen iszonyu tunyaság,
S' örök tűz érdemlő vakmerő bátorlág ! ¶

Imé hitünk tartya rettenetességét
Pokol kinnyainak, s' bizonyosinséget;
Mérgecs férgeinek dögleteflegét,
S' kinzó lágjainak végheterlenségét:

Még-is olyan, bátran Törvény nélkü-
lünk :

M

¶ 1 Thessal. 5. 3.

Mint ha Isten, s' Pokol nem volna, és végünk!
A' jövőendő kintől edgy cseppet sem félünk;
Sőt mint vizet " íűűk a bűnt melyhez félünk.

Hogy ha most az Isten követér bocsátná
Az égből, vagy hóltyár földből támasztaná,
Ki által világnak ezt tudtára adná,
Es tükös tanácsát ki nyilatkoztatná,

Hogy, valakik mostan é világon élnek,
Mindnyájan Istennek fiaivá lesznek,
Es a véghetetlen jókban részesülnek,
Edgyen kívül, kit az örök tűzre vetnek.

Oh hatalmas Isten! mely főrnű félelem;
Élnék mindnyájunkra, és lelki győzelem?
Most pedig száll reánk nagyobb vezedelem:
S' még is hajja-hujját * kiáltnak szüntelen.

Mert, mint a bányakon állott fővenyeknek
Soklaga meg-dullyá az arany szemeknek
Számát meg-haladgya akként † vesédőknek
Soklaga, számát idvezűlendőöknök.

A' bolond, vakmerő világnak hívlágát;
Ne kövessed azért, ember, s' nyalánklágát;
Edgy szempillantásban Pokol szomjúságát
Ha meg-nem akarod kóstolni, s' rabságát.

Mert talám est végig meg-kérik lelkedet,
Ki még álmodban is nem törte elmédet:
Bellyebb *Lucifer* néi űltenek tégedet,
S, véghetetlen jajra állították fejedet,

Nem lében ott néked csak egy csep vized is,
Hogy csak nyelved végé " búvűűrhetnéd is,
Nem lében ott szabad csak egy szál hajad is;
Nem lében, kire csak szemed vetethetnéd is.

Balगतag emberek, imé miként vesztetek!
Hová lében akkor régi reméltétek;
Edgy keves hívlágért örök kinra estek,
Egőnyofzollyákat melly nagy árron véstetek!

Midőn

Midőn szomjúságok lángal irattatik,
Kénkövel éhfégtek midőn kinoztatik; ::
Kéréstekben semmi meg nem adattatik,
S' az el-múlt esztendő hátra nem vonatik.

Ki fog benneteket akkoron biztatni?
Vagy lángban űlőkön ki kezd siránkozni,
Midőn kegyesség fog Menybe rekesztetni, ??
Es a kiertenség közterek forgódni?

Sententia mihelyt read ki mondatik;
Vesztett fejed mindgyárt Hóhétnak adatik, "
minden tereméyyed elődben rakatik,
S' véghetetlen tűzre lelked ragadtatik.

A' rövid örömért örök siralomra, **
Kis gyönyörűségért, örök fájdalomra,
Rövid torkoltságért, örök koplálásra
Visek, bár meg hidgyed, s' örök égő lángra.

Meg-beszélhetetlen kinra hanyattatik
Minden ragod, s' izrűl izre szaggattatik:
Uj kinra vizsontag őszverakattatik
Jaj só, s' fog csikorgás környűlled hallatik. !!

Megporhant kénköves test bűzlaglaltatik:
Epével, s' űrömmel éiked trágáztatik,][
Ördögi látással (zemed kinzattatik;
Káromlásra szájad ottan fel-nyitattik.

Bűnnek sokságával elméd fenekedik;
Akaratod mindgyárt ott meg-keményedik;
Értelmed, mint Pokol, ugy meg-ferettedik;
S' tested, mint a hóltszén, ugy meg-feketedik.

Eles beretvából csinált ágyon hálod,
Meg-olvasztott ónat kénkövel kell innod;
Ha duskát tudtz innya, ott meg-mutatathod,
Torkodnak mélységét meg-is próbálhatod.

A' meg-mondharatlan tűz melegségéből;
Iszonyű hidegre vetnek irégységéből:

S' mag-

Job 15. 16. * Sap. 2. 9. † Matth. 22. 24. Isa.
24. 13. † Job. 20. 5. † Luc. 12. 24. † Luc. 16. 24.

Isa 9. 5. ?? Psal 93. 15. " Psal. 49. 21.
** Matth. 8. 12. !! Luc. 13. 28.][Jer. 9. 15.

S' meg-gondolhataian hideg infigéből,
Készen vár feredőd fel-forrott kénköből.

Mit használ [[Pokolban à Királyi pálczá;
Avagy Dáriusnak minden Arany-láncza?
Herodes Lyányának kellemetes táncza **

Nem nyer ott országot, sőt meg-piruloreza.

Mit használ tenéked hogy jó tánczos voltál,
Hogy ostáblát gyakran virrattig jádzottál.

Tágas sellegeket egy kuzomban ittál,
Ha az örök lángra immár szíttattál?

Hogy hirt nevet földön, s' örökséget nyertél,
Minden dőlgaiddban vigasságot leltél?

Mit használ már néked, hogy sokkáig éltél,
Hogy-ha az örökké való tűzbe estél?

Mit használ a jó nyelv? Prédicátor voltál,
S' prédikáló-székből nagy fen kiáltottál,

Szép hangos torkoddal füleket hizlaltál,
S' bölcs tudományoddal sok népet tápláltál?

Avagy, vaj s' mit használ hogy jó Vitéz volt-
Es bámtalá sokszor Pogány vért ontottál: (tál,
Falut, Kastélt, Vároft, gyakran fel-prédáltál?

Hogy-ha örök tűzre egy pontban szállottál?
Mit használ sz' most velle, hogy Országot

bírtál; (tál, s'
Császár, Király, Herczeg, Nagyságos Ur volt-
S' számtalan sok népet harczon le-vágattál,

Ha végeilen tűznek ételül adattál?

[[Sap. 5. 9. ** Mar. 6. 22. ** Isa. 5. 11.
Matt. 16. 26.

II. Hogy à Pokol helyének, és örökké-
valóságának elmélkedése, az világi gyö-
nyorúségtől el-vonsza az Embert.

A Kik è Világon Országot állatnak,
Avagy Nemes Házat, s' Várakat fun-
Vitrúvius haván, s' reguláján járnak; (dálnak;
Jó égű, s' gyömöcsös lakó-helyt választanak.

Mert à dögletes amsanctus erdején,
Vagy Aetna hegyének gőzölgő tetején,
Egyptus mocsolyás sombokos mezején,
Nem lakott még eddig senki maga kényén.

Illy gond vifeletlen veszendő Várakat
E' Világ fiai ippitnek, s' Házakat
De à véghetetlen tűzesbarlangokat, (kat) (

Mint-ha nem volnának ugy tartnak, s' kino-
Kik most battyu tollal töltött párnán hálnak,
S' gyengén tartott lábbal földön alig álnak,

Biborttal s' borított hintókon sérálnak,
S' mint à Saskafelyűk s' földre ritkán hálnak:

Vajha meg-gondolnák Pokolnak infigér,
Undok túrheteilen, füstös bűdösségér:

Sok kárhozott Testnek rút ferelmességér,
S' végetlen jaj szónak ilzonyú nyegésér!

Mert, mint à tűnába rakott heringek közt
Sónálegyéb nincsen, kit halasz ott rekeltez:

Vagy mint kemenczében à bé-veteter szőke
Tűz meg-égi, s' lágnál nincs egyéb téglák közt

Kárhozatra akként rohan à szorongás;
Ott léfzen amaz rút éktelen viilongás:

Ugyan meg bolondit à sok fog tsikorgás
S' világozság nélkül való tűz pattogás,

Szélvész, ?? zápor eső, menydörgés, fetécség
Csattogás, ropogás, ilzonyu hidegség,

Kénkö bűz, félelem, fekélyes betegség,
Szomjuság, dög-halál, rémítő szegénység.

Isten ellen léfzen számtalan káromlás,
Irigység, szidalom, gyalázat, kár vallás.

Munkás, haszontalan, sok féle bujdoklás:
Ott semmi fer tartás * nem léfzen, s' udvarlás.

A' mélységnek arra feneketlen kunyát,
Kinek menyben tartják végetlenül kulcsát +

C

Az

((Sap. 2. 2. s' Luc. 16. 19. " Jerem. 49. 16.
Luc 13. 28. ?? Ps. 106 Matt. 22. 13. Eccl.

16. 18. * Job. 10. 22. † Apoc. 1. 18.

Az utolsó napon meg-nyitják kapuját,
Melly füstel meg-állya à Nap világ uttyát)

Tiszátalan buja, fertelmes testek,
Annak fenékére hánnyák, s' irigyeket,
Szörnyű gyalázatba ejtik kevélyeket,
S' tüzes őzönőkkel furdallják testeket.

Fülsé lakók, csak egy csep vizet sem vésnek;
Hamis Törvény-tévők, tüzes szurkot ésnék,
Gyűlölt szegénységbe Gazdag dúfok esnek,
S' haragosok szívén áspis-kigyók "lésznek.

Jaj à kemény !! fene arany-koronáknak,
A' kik torkon verve sok fegény Jobágnak,
Es alattok való hódolt Városoknak,
Igaságát rontják, s' hamissan harcolnak!

Jaj à nagy Ki-ályok regalmazóinak,
Avagy Fejedetem fondorkodóinak, ::
Hatalmasság alatt kik lenni nem tudnak,
Es, mint à délczeg-lő, aczél zablát marnak.

Jaj à páva módon lepő koszorúknak,
Orca szégyenítő rút szeplős pártáknak
Iffak létegető fel-vízfizált hajáknak, §
Széfény vesztő undok kődzőtt orcáknak!

Jaj à most serkedett gyenge bajusoknak, ..
Gyöngyös bokré-ával tündöklő tollaknak,
Tisztaság kértő, s' les hanyó csizmáknak,
Borcsifa, "s' kérkedő czifra Katonáknak.

Ott mindé véteknek sabott kiánya léssen, †
S' ki mellyik tagjával gyakortab bünt téssen,
Sullosabb büntetést az tagjában vélzen:
S' hatalmasok kinnya hatalmason léssen."

Oh te háládatlan, régen meg-átkozott. **
Létezés vize mellett Sárkány téjen hizott,
Erdő háton termelt, kősziklához fajzott
Emberi szív: à bűn láda-émire hozott.

Hogy

(Apor. 9. 2. " Job. 20. 14. !! Sap. 6. 6. :: Ec.
10. 20. § Isai. 3. 17. " Prov. 7. 7. & 5. 11

† Rom. 2. 6. " Sap. 6. 7. ** Gen. 4. 11.

Hogy-ha most elődbe egy ágyat hoznának,
Mellyben fejér gyapot lágy párnák volnának,
S' drága szép virágok fellyül villognának,
Es téged ekképpen azzal unfolnának:

Feküdjél hanyottá ebben à szép ágyban,
S' à míg Isten Isten léssen, maragdy abban;
Bár ély minden földi kívánt vigaságban;
Csak tagaid köve legyenek, s' rabtságban;

Szemen szedett buza kenyérével tarilak,
Válatztott étkekkel kényeffen bizallak,
Es à Szerem piros borával italok,
Hegedűs-Musica szoval vigasztallak:

Tudó azt bizonytal hogy fel-nem vállalnád
E' terhet, s' ha rajta volna-is le-ráznád:
S' még-is úgy élz mint-ha ingyen sem halla-
Pokol nyofolyait, s' kinnyait tagadnád. (nád

A' kik most egymással bűnbé tá:skodnak,
Káryát kotzkat:lok for nagy vigan jádtzod-
gono: példájokkal mást bűnre tanítanak,
Es szemérem nélkül estig trágárkodnak.

A' kik most gyakran azon incselkednek,
Miként egyebeket meg-részegétsenek,
S' el-szánt undokságba mint keverhessenek,
Mint edgy tévis lézsa őszve szövettetnek.

Kik most házok alá nagy göggel ki-ólnak,
Vagy mit à hágyaboly sokfor ősse gyűlnak,
Es meg-szólyák à kik alól, fellyül jűnek,
Mint dűhös ebeket, égő lántza fűznek.

Jaj nézzed, Szeretők egymást mint csap-
dóslak;

S' szerelmes barátok szűnten mardóslak,
Atyákat, s' Anyákat Fiak mint rugdóslak;
Fiakat, s' Lyányokat Atyák kinoztatják!
Vidám kőkény színű, s' csillag módon-
fénlő,

Botránkozás tévő, szépeket szemlélő,

S' minden

S' minden szűkség nélkül szabadon egerlő
Szemedet, ki rája a kénköves szellő.

Méreg, [s' epe sádat, orrotat bűdösség,
Füled átkozó lása, szived kéferűség,
Minden-féle tagod sokságú ördögség,
Mint a viz spongyiát, álról jár, s' epe ség.

Vizkórság, fogfájás, köővény, hideglelés,
Hagymáz, gyomorfájás, kolika, széőű'és,
Farsába, szemfájás, torokgyék, csőmőrlés,
Még epezt lok kinban való téfzesülés.

Te azért, kinek még epe helyén vagyok,
Vigyázz a te fadra, melly felé hajollyon:
Meg-lásd, hogy efsakra élni ne t' talállyon,
S' a végetlen örök tűzben ne lángollyon.

Mert a gonoszságból ha fel né ferkenünk,
Mint a zápor eső Pokolra űzetünk,
Számatalan kinekra földbe rekesztetünk,
S' mint a hamu tűztől ugyan meg-tőretünk.

Mint fűst a szélvészkor, szélyel kergette-
tünk; ??

Es mint hó tavaszkor föld bé-enészünk,
Vagy mint apró korpák akként meg-őrő-
S' örökkön-örökké kélodásba léfünk. (dünk

[*Dent. 29. 33. † Esel. 11. 3. ?? P'sal. 67. 2.*
Sap. 5. 15.

*III. Hogy az örökké való dolgokról
való gondolkodás lelki töredezésmégre
indítja az Embert.*

Mit biztat Világi hamis gyönyörűség?
Fejed felett áll a nagy Véghetetlen-ség!
Mivel ráplál * kérek a csalárd reménység?
Majd reád rohan a nagy Véghetetlen-ség!

Hová módgya hogy fűs a mostoha fűkség?
Jelen vagyok már a nagy Véghetetlen-ség!

vala

Valahová fordulj mindenütt az infég.
Rajtad csépel csak a nagy véghetetlen-ség!

Itt jókkal tőldődünk ott tűzbé feredünk,
Fél órát dőslődünk, s' örökké évődünk,
Itt most gyönyörködünk ott lágba égődünk,
Eg'nap gögősködünk, örökké győdrődünk.

Oh Világ szerető balgatag Emberek!
Mulandó örömöt ilyen drágán vésztek,
S' az örökké való jóra nem is néztek,
Azért örök kinban bizony méltán lésztek.

Effele marhákon Ki venne kinokat?
S' el-hadná a Teféért a Lelki dolgokat;
Avagy Földi tisztért, az Egben valókat
Meg-vetné, s' keresne égő nyoszollyákat.

Boldog, ki el-hadta Világ szövetségét,
Villám módon fénlő hamis dicsőffségét,
Lidérczes fejének tőkéletlen-ségét,
Egijók nak értvén véghetetlen-ségét.

A' ki itt meg-veti Világ dicsőffségét,
Menyországban várja fejedelemségét,
A' ki itt keresi Világ diszfességét,
El-veszti Menyégben minden fényffségét.

Ezt forgasd elmédben, s' nem bánt a Főf-
vényffség:

Nézd a kinzó tüzet, s' el-fut a Részfesség:
Vigyázz a kinokra, s' meg-áll az Irégytég,
S' nem árthat tenéked a véghetetlen-ség.

Hidd-el hogy porrá léfész, "s' el-hágy a
kevéllység;

S' vigan jű reád a nagy Véghetetlen-ség,
Edgy szempillantásban el-vesz a tisz-effség,
De soha el-nem hágy a Véghetetlen-ség.

Kevés időalatt meg-fojt a Betegség:
Elől, hátul áll a nagy Véghetetlen-ség,
Majd el-hágy az Arany, s' testi gyönyörűség
De reád marad a nagy Véghetetlen-ség.

C 1

Sol

* *Prov. 21. 10.*

† Apoc. 20. 10. § Matt. 3. 3. " Gen. 3. 10.

Sok hívságot kemény örökké valóság;
 Bűnt, meg-mérhetetlen örökké valóság;
 Hamiságot, igaz örökké valóság;
 S' gyarló jókat, követnem várt ? iszonyúság.
 Oh kemény, büntető örökké valóság!
 Oh kietlen, Tűzes örökké valóság!
 Oh bűdös, iszonyú örökké valóság!
 Véghetetlen, örök örökké valóság!

?? Prov. 29. 1.

IV. Az el-kárhozott Léleknek intése

OH ti kik a földnek sirjával töltöttök,
 S' biborban bársonyban naponként öl-
 Virágos keretekbe örömeit bellőtök, (rőtök
 S' egy helyből másikba kénytelen költőtök!
 Beféde mire kérlek hogy figyelmezzetek,
 S' Pokol kinnyaira nyílt szemmel nézzetek,
 Ha azt akarjátok hogy el-ne vesztetek,
 S' sejetekre tüzet hogy ne gerjesztetek. (kal,
 Mert a kik most különb különb illatok-
 Mint egy Patika-ház kedves példátokkal
 Gözölgörök; nyilván itt bűdös szurokkal
 Orrotokat töltik, poshatt dög szagokkal. *
 Kik most torkotokat csiklandoztattátok,
 Szükség nélkül talált étekkel, s' rattyátok,
 Tágas sellegekben nyelvei uszattattátok;)
 Bezzeg nagy bolondult tűzre hizlallátok!
 Jaj néktek, kik most meg-botránkoztat-
 tyátok
 Az edgyűgyűket, s' bűnre rászittattátok!
 Az Igazat a kik most el-fordítottátok,
 Jaj minémű kinra a Lelket adgyátok.
 Vaj ki lokanégünk itt edgykemenczében,
 Mint meg-tömt Skorpiók mérges szelen-
 czében!

?? 1sa. 3. 24.)(Prov. 23. 30.

Kik csak eg' meg-gődolt bűnéri őrdög kezé-
 Estünk, s' kioztattunk ólthatatlan tűzben!
 Jajátkozot fejtök, mely nagy kínra jöttünk!
 Az igaz ősvényből mert ki tevelyedtünk, S
 Ertelem világa nem fényelt előttünk-
 S' az igazság napja nem támadt fel nekünk!
 A' szép arany időt melytől vesztettük!
 Iffuság s' engéjét őrdögnek szenteltük,
 Feslett erkölcsünknek erőszágát követtük,
 S' méltán mi magunkat elűzbe ejtettük!
 Atkozott az óra melyben fogantattunk!
 Atkozott az Anya, kitől kordoztattunk!
 Atkozott az Emlő, mellyel tápláltattunk!
 Atkozott a Világ, mellytől meg-csalattunk!
 Jobb volna mi nekünk hogyfemmiv é-
 lennénk. (nék,
 Avagy hogy kövekké edgy pontban tétel-
 S' teuger mélységbe örökké vetetnénk,
 Hogy sem örök tűzben vég nélkül gyötöröd-
 nék! (nék,
 Vaj-ha mi a földre most vissz'ra mehet-
 Bár emberek közé ne-is eresztetnénk,
 Bátor minden féle szégyenben ejtetnénk,
 S' erős kinok alá minden nap vetetnénk.
 Hamubá, s' főrsák bá, bátor öltöztetnénk!
 Minden féle kínra jó kedvel álltetnénk,
 Bátor a disznók közt moslékkal éltetnénk,
 Csak hogy bűneinkért eleget tehetnénk,
 Ti azért, kiknek a Penitentiára,
 Még időtök vagyon a meg-jobbúlásra,
 Ne vegyétek kérlek a dolgot tréfára,
 Hogy ne jöjjetek ez szörnyű kin-vallásra.

NEGTE-

Mich. 3. 9. S Sap. 5. 6. " Galat. 6. 10.

* Luc. 16. 28.

NEGYPEDIK REESZE.

A BOLDOSAGROL.

I. Hogy a Boldogságnak helyéről való gondolkodás, e Világi örömtől elvonja a Embernek szívét.

Kifonthatja meg bölcs okosságában, Melly nagy öröm legyen Isten Országának minden erő áll szabadságában, (ban); És valamit akar, vagyon birtokában?

Ott, mint élet Ura, székbén ül maga: S' be-tölt mindeneket vigassággal szava; Szeretelmével köz minden édes java; Kinek boldogsága nem kisebbül soha.

Bizony, mint hogy maga örök, véghetetlen Hatalmas ereje, nagy, és győzhetetlen, Így Tár-háza-is meg-üresülhetetlen, Kiből lakó-helye ki-jelenthetetlen.]

Azért a Szent Irás bizonyly hirdeti, Hogy senki elmével ezt fel nem érheti, Sem ékes nyelvvel ki nem beszélheti, A' miket készített annak, ki szereti.

Hogy ha e Világon csak számkivetésben, S' banattal meg-töltött Halál tömlőczében, Ennyi lok jót adott emberek kezében, Kit csak nem-is hisznek Iokan ő nevében:

Ugy mint ezt a földet széles határral, Sok szép terméseket, minden hasznaival; A' folyó vizeket, kővér halaival.

Hogy tartásuk magokatazok javaival:

Hát a hol magának nagy bölcsességével, Örökös helyeket rendelt, s' erejével, Mellyben lakik edgyütt csak szeretelmével, A' kiket meg-mosott Szent Fia vérével,

Vallyon s' ki mődhattya, mitsoda hely leher,

Gazdag épületi annak mire mehet? Nagy dicsőségéről értelmet ki vehet? Sok vig örömről ki találhat nevet?

Bár csak kívülről nézzük az Eg kerekességét, Fényes csillagokkal ** ragyogó szépségét: Nem győzzük csudálni annak ékesiségét, S' ki jelenthetetlen titkos nemességét.

Hát belől mint lehet annak állapattya? El-fárad az elme, mihelyt azt forgattya; Meg-némúl az ember, és ki nem mődhattya; Mert gyönyörűségét szívbe nem foghattya. Beszélli Szent János ¶ Lelki látásában: Hogy látott edgy Vároft Isten országában, Mellyhez hasonlatost gyönyörű voltában, Nem hallott semmi rend, ég alatt jártában.

Melly ékes kő-fallal kornyúl vétettetett, És mind drága fényes kőből építettett, Tizenkét kapuja gyöngyből ki-metszetett, S' közepin az Isten széki helyhez tetett.

Mellynek belső része fényeseb a Napnál, Utzája környéke tiszta Aranyból áll; Tündöklig, és villog miként a szép Kristál; Serétség és homály, soha abba nem száll. ??

Az Isten ott maga örök világosság. Kinek világánál lát a tellyes Ország, Nem Uralkodik ott már az halandóság; Mert az élet fáján terem az orvosság.

Semmi nincs ott egyéb "hanem csak U- S' a meg-eligérő Isteni gazdagság: (rasága Valahová fordulsz, mindenütt bódogság, Szépség, gyönyörűség, öröm, és vigasság.

Mindenütt fénlének a drága Gyémántok, Kedvesen villognak a szép Amethyftok, † Egnek és ragyognak fényes Hyacintok,

C 3

S' tsil-

** Gen. 15. 5. ¶ Apoc. 21. 2. * Apoc. 21. 21. ?? Apoc. 21. 26. " Apoc. 21. 23. " Apoc. 21. 24. † Apoc. 21. 20.

S' tsillag módon fénlő szép veres Rubintok.

Edgyik fal másíkra fényét ki-súratya,

A, másík ellenben meg-vízíza csaptattya,

Egyik à másíknak szépségét árasztja,

Esnagy villogással színli, s' csudáltattya.

Mindennyi fényesség egybe torlásából,

Melly nagy öröm lehet ezek látásából,

Íélheti ember ért okolságából,

Es à természetnek szokott folyásából

Mert ezek, csak külső csinált fényességek,

S' az értelem alá vettetett szépségek :

Nem olyak ményekben még az örökségek,

S' à meg-ígértetett Hívek dicsőffégek.

Gondoly száz ezerni ezer Várolokat,

S' azoknak meg annyi Gyémánt kő-falokat,

Vesd akar mennyire széles határokat,

Az égig magassan emeld bár tornyokat :

Gondoly száz ezerni gazdag Országokat,

Vagy számlálly megannyi ilyen Világokat,

Orszáad, mint akarod bár Uraságokat.

S' akar mennyi kincsel töltsed tár-házakat,

Ezeket az elme még mind fel-talallja,

Az okos értelem magában foglallja,

A' sziv gondolattal forgattya s' vizsgálja:

Azért ezt felettébb senki ne csudállja.

De olly foghatatlan annak fele, s' allya :

A' mivel az Isten Híveit kínálja:

S' embernek értelmét annyira meg-dallja,

Hogy század részét-is őfel nem találja.

Mert ízem azt nem látta, sem fül nem hal-

lotta. §

Emberi okosság csak nem-is gondolta,

Soha értelmével senki meg nem fogta,

A' miémmű jókból Isten azt alkotta.

Kin álmélkodásra nagy okot találunk,

Sok fohászzkodásra csak utat csinálunk :

De magyarázatot mi ki nem formálunk

Mert nincs elégséges erő arra nálunk.

Mindazáltal, a' mir à gyarlóság tehet,

Az okosság erőt értelemmel vehet,

Es illy nagy titokhoz mennyire fel-mehet,

Lássuk melly nagy öröm, és jó abban lehet,

Minden állatnak ez tulajdon szokása;

Hogy à kinek holott vagyon maradása,

Oda siet, hajol gyors futamodása,

Es csak abban lehet csendesen lakása. (nak,

Mint láttuk, à Vizek () kik földből ki-for-

Melly nagy sebességgel mjd addiglá folynak,

A' mig à Tengerbe bé nem takarodnak :

Melybemihelt jutnak ott meg-állapodnak.

Sőt magoktul nem csak fohult meg-nem

alnak :

De à hol akadályt folytokban találunk,

Nagy sebes torlással mind arra tódulnak,

Erős gátokat is el csapnak, s' szaggatnak.

A' követ-is égre akarki mint hánnya :

De, hogy saját helyét ott nem találhattya :

Azonnal à földre magát le-bocsátta,

Mert az, ki à őtet kedvesen nyugottya.

Okralan állatok között-is lártatik :

Melly mikor időgen helyben szorítottatik,

Szüntelen fut, farad és meg nem nyughatik;

Mig az ő nyájába bé nem hozattatik.

Az embernek vége, s' czéllya az Istenben;

Arra teremtetett az első kezdetben,

Es meg nem nyughatik soha egyebekben,

Akar mennyi ország légyen-is kezében.

Ez à minden jóknak tengere, s' mélyisége;

Ez a' véghetetlen élelem bővsége;

kezdet nélkül való életnek széplege;

Kiben foglaltatik mindnyájunknak vége.

Oh melly öröm léfzen, ennek állapotját

Látni à Felségnek színét, s' ábrázattya.

Kezdet nélkül való létnek állattját,

Szirünknek bé-töltvén minden indalattját!

Oh melly öröm léfén nézni kegyes Attyát,
Kialkotta minden dolgoknak allattját,
S' ily bölcsen víleli csak egyedől gondgyát,
Elménknek meg-kötvén serény futamattját,

Mert ő az életnek épp elevensége,
Ki terjedett szépség belső gyengesége,
Minden kívánt jóknak kedves édeslége,
Dicsős világosság kezdete, és vége.

Ki kívül, minden jó mely ki gondoltatik,
Valameddig jobnak, s' tzebe nek alitratik,
S' nagy árra miatt meg nem becslrethetik,
Hozzá hasonlítva semminek láttatik.

Mert, valamit a bölts elme ki-gondolhat;
Valamit a gyors nyelv ő rólla ki-mondhat:
Annyi vagy on hátra kiker meg nem tudhat,
Mint ha el se kezdte volna csak ugy tarthat.

Az Eget, a földi jókkal edybe verni
Feneketlen Tengert kalan vízhez tenni,
Jól lehet edy mástól távolly szöktak esni:
Hasonlóság köztök még-is szokott lenni.

De a szent Istenség, feneketlen mélység,
Óró; gyönyörűség, foghatatlan bővség,
Kihez nem érkezik idővel a szűkség,
Sem a meg-görbesztő, s' dörgölődő vénség.

Ebben rejtetett-el minden jónak java,)
Véghetetlen annak, s' mindenható szava,
A' Lelki életnek kutfeje, és tava,
Kinek Elő vize, ki nem apad soha.

Ez a Prophétáknak régi sohaj ála,
Szent Patriárkáknak holzfű vágyódása,)
Erre nézett minden Szentek óhajta,
S' szüntelen az égbe nagy fok kiáltása.

Erre kívánczik Dávid † a bővségre
Mint a szomjú szarvas, a hideg kut-főre:
Erre igyekezik a szép legelésre,
Mint az éhezett juh a firs mezőre.

)(Coloss. 2. 3. " Isa. 45. 8. † Psal. 41. 2.

Mert mint a hatszegű kaffélyi gürüknek.
Négysegű Gyémántal bé nem töltethetnek;
Akként házassági Emberi sziveknek,
Istennél egyébbel bé nem töltethetnek.

II. Hogy a böldegságnak öröme nagy-
váltárral való gondolkodás, annak keré-
sére indította az Embert.

OH te böldegságnak dicsőféles helyel
S' meg-göndolhatatlá vigasság kut-feje,
A' dicsőülteknek édesféles teje,
Hol leg inkább fénlík Istennek ereje!

Vaj-ha szépségedet szemlélhettem volna
Szent Pál-ként, [mint harminc beszédem
ugy folya;

Nyelvem Tulliusnál ékeesebben szólna,
S' benned való jókat inkább meg-fontolna:
De, hogy csak nagy távol-földön s' kö-
szöntetünk?

S' mint szám-kivettettek: csak homályban
nézünk.

Véghetetlen kincsről csak ugy elmélkedünk,
A' mint testbe vetett elmével érkezünk.

Azért, óh te tisztes Isten ábrázattya,
Kiért az egeket mindennap forgattya
Teremtőd; csillagit, s' napját fel-támasztattya
Véled-e mint legyen Szentek állapattya?

Vaj-ha böldegs Lélek örömet tudhatnád,
Kiférő seregít ha meg-számlálhatnád,
Udvarnépe rendit szemeddel láthatnád,,
Vagy Jegyese karján † nyugodván találhatnád!

Mert, ha a Világi Király Mátkájának
Jelen-létén minden rendek vigadoznak;
Zalzlónként sebnél sebb seregek villognak,
S' ily

[2 Cor. 12 3. s' Hebr. 11. 13. † Matt 5. 45.
† Cant. 2. 6.

S' illy nagy dicsőféggel Urak-is ki-fálának:

Mit vélsz à Mennyei Király Országáról;

S' bódog lakóinak hiv szolgálatjáról?

Hilzed-e nem léssen vig belzéd egymátról?

S' jóvevény társoknak szabadulásáról.

Vigabbá fogadgyák, el-hidgyed menyekbē

Az üdvözült Lelket, Szentek feregében,

Hogy sem mit à Király Hölgyét örömökben

Bé-fokták fogadni Nás. népek s' kedvekben.

Sőt olly öröm lépē * csak egy Lélekért-is,

Kit meg nem gódolhat t' még à leg-főb kü-is;

Ki nem magyarázhat à leg-bólsebb nyelv-is;

S' mi sem érthetők-meg bátor hallanók-is.

Vaj-ha személhetném annak à Léleknek,

Pompás dicsőféggét rendelt feregének,

Menyország kapuján à mellyet bé-víznek,

S' Isten Országába vigan helyheztetnek s

mert olly vigasságos öröm; s' alleluja; ¶

Utzánként hallarik, () mellyel vigasztallja,

Isten Híveinek ziveker, s' táplállja,

Mellyertak az tudhat, à ki meg-köstollja.

Oh ki-mondhatatlan örömnék órája,

Mellyben Jegyefének vig orezáját láttja;

Mézzel folyó édes beszédét halgattja:

Szeretmenék tüze szívét által-hattja ¶

Ott mindgyárt à fő-fő Urak elő-álnak,

Királyi Istápot s' koronákat hoznak.

Dicsőféggéből tsinált ruhákat mutatnak,

S' selek tsárayán járó [] Uraknak így főlnak:

Ez az erős Viréz, kit most előtted nés;

Nem vigyázott arra, élte hogy harczon vés;

Még azt-is nem tudta mi lehetne à félsz,

S' kemény ütközötre érted mostan-is kész.

Ec à kellemetes fēp gyenge virág szál,

Kit Eden-mezőjén gyakran harmatoztál,

¶ Luc. 15. 7. ¶ Isa. 64. 4. ¶ Apoc. 3. 21.

¶ Apoc. 19. 1. () Tob. 13. 22. ¶ Cant. 2. 16.

¶ Jer. 18. 3. 30. ¶ Sap. 5. 1.

Imé most előtted " nagy bátorságban áll

Kit se dér, sem ragya né bántott vagy haál.

Ez az, à ki minden földi dicsőségén

Győzedelmessé lőtt; hamis fényességén

Lábbal járt, s' tapodott mint veszendőségén;

S' Egi jókat váltott à mulandó kincsen. ¶

Azert méltó; hog' most meg-koronáztassék

Egi dicsőféggel, és fel-öl-őztessék,

Királyság, s' hatalom, kezébe adassék,

S' véghetetlen jókban már részestessék.

Azonban fámtalan Szentek környölálnak;

Angyalok karjai hintók helyett várnak,

Minden-féle népek Udvárhoz járulnak,

S' Vó-félyek Királynét ekként vigasztalnak;

Oh te tő' is fálon termett piros Rófs,

Kit az irigy Dongó noha meg-mardosa "

De, mielt Jegyefed Vérével meg-mosa,

Teremtődnek Huga levél s' Házas-társa ??

Jőj-bé Örömbe azért Királyunknak; !!

Vedd-el koronáját lok baj-vivásidnak,

Örök vigasságát szomorkodásidnak,

Tzimerét, s' Kulcsait nemes Városidnak.

Szóllásokat ezek mihelyt el-végezik,

Egi dicsőféggbe Lelkét öltöztetik;

Korona Fejébe Királytól tétetik, "

S' Országának Kulcsa kezébe adatik.

A' Menyegzős Hintók ottan elő-jűnek,

Kik sem Gyémántokból, sem Gyégyból, nem

lésznek: (lenek,

Gyémántnál, s' Rubintnál, de szebben fēn-

Mert Anyali kéztől azok éppitteriek.

Kézen fogva Király maga *fel-ülteti,

Angyalok kerébe gyengén helyhezterti,

Minden vigassággal meg-környékezteti.

S' illyen mel-óságos belzéddelel illeti:

Engad-

¶ 1 Petr. 1. 18. " Gen. 3. 6. ?? Cant. 5. 1.

¶ Matth. 25. 21. " Sap. 5. 17. * Luc. 16. 22.

Engaddi szőlejen nevelt vigaságom;)
 Libanus tetején költőt szép galambom †
 Jerico mezején termett róla-szálom,)
 Kiben nékem bé-ről kedvem, s'akaratom:

Jő-be az én édes Atyámnak házába,
 Angyali Karoknak vig lakadalmába,
 Országomnak minden szokott pompájába,
 S' régesülly miként En, Atyám jószágába,

Oh meg-mendhatalan örömi vigasság
 Egy felől, mellette mégyn a boldogság;
 Más felől az örök, végetlen bátorság;
 Es ugyan el-fogja dicsős világosság.

Mert edgy vigasságból, másíkba vitetik,
 Ez Hintóból, amaz Asztálhoz ülterik, "
 Melynél szakác szorcsa nem pirosítatik,
 Sem a' fel-tött éték meg nem unattatik,

Minden-féle értek gyönyörűségével.
 Titkon bővölködő Manna * kenyérével.
 Elter Király, Elter fája gyümölcseivel,
 S' szüzeket nemző Bort itat vendégével.

Kiknek bár én Lelkem csak morfálkjába
 Rézesülkethetnék, szarándokságában.
 Mint az apró kölykök Urok falattyában:
 Még-is vigadhatna nyomorúságában.

Vaj s' ki mődhatná-meg Szétek énekének
 Örvedetes vőltát, s' karok zengésének?
 Kik, mint fázaz nádó fíkrák s' bókdecseinek,
 S' hét-berre a' Napnál szebben tündöklének!

Mert nem lében annak semmi ellensége
 Az Orzágnak, avagy faggató insége:
 Isten látásából sőt nagy békefesse
 Nő; ugyan ki-árad sok gyönyörűsége.

Vagy Angyali karok rendit tekinted-meg,
 Vagy a' Város falát, fénlík mint az úveg:
 Mindenütt előttd Gyémánt s' Arany leveg.
) Cant. 1. 13. † Cant 4. 8. () Eccl. 24. 18.

† Apoc. 3. 21. " Luc. 22. 17. * Apoc. 2. 17:
) Sap. 3. 7.

S' vigadnak mindenütt, senki nem kesereg.

Ottan legkissebb-is nagyobb Orzágot bír,
 Hogy se mint a' kiről vagy ő itt nagyobb bír,
 Kiket Moses könyve magasztal, és dicsir,)
 Es az ígért földnek neve alatt le-ir.

Oh mely nagy örömben lésnek ott a' Szen-
 Jó Tanítványokat látván közepetek; (tek
 Es az örök tűzre Eretnek nemzetek
 Midőn elnek kiket ők Jóra in-ertek !

A' Szent Háro-ágnak el-rejtett mélységér,
 A' Christus Jcsulnak Isten s' emberségé,
 Fel-vőtt természetnek becsülteffségér,
 Gondold-meg mi lészen látni, fényességét?

Oh mely örvedetes dolog lészen látni,
 Sok-féle kínoknak jelével vigadni,
 A' Szent Mártirokat, s' ügyöket hallani,
 Es győzedelmeket elő számláltatni.

Számtalan kővekkkel Sereg előtt fénlík,
 S' mint a'nyi Gyémántal, s' Rubintal tündök-
 Mártýrok sengéje Sz. István tsillámlík lík,
 Sz. Lőrincz rostéllýal, s' tűzzel veressellík.

Vérek ontásáért ezek nyugodalmot,
 Tisztaság tartásáért, örök nyájaslágot,
 Veszendő Országért, örök birodalmot,
 A' rövid munkáért örökös jutalmot.

Kevés szenvedésért, örök vigaságot s'
 Halandó életért, halhatatlanságot;
 Az fetéttömleczért nagy világosságot
 Vőttek, és végetlen szabad Uraságot.

Mind ezeket látván a' dic-óult Lélek,
 Hol vagyok? (fel-kiált) s' mely Országban
 élek?

Mert nagyobb örömet lenni nem itélek,
 Sem földön, sem mennyen ennél kit félélek.

Oh meg-mérhetetlen vigaságnak Atya,
 Ki-meríthetetlen gazdagságnak kutya,

D

Kiben

Istenünknek bé-tölt akarattya,
 zivem nagy örömöd csak alig álhattal!
 Oh mely igaz volt az, a' ?? mit én hallottam,
 z számkivetésnek helyén hogy bujdoftam!
 Most látó; † hogy házad részét se tudhatam,
 Ennek az örömnék, melybe most jutottam.
 Oh, én ezer közzül választott béplégem,
 Gyöngynél és Aranynál drágább ékelségem,
 Mit láttál én bennem, kegyes békelségem,
 Hogy ily nagyra vitted az én szegénységem,
 Mit adgyak te-néked ennyi javaidért? *
 S' kedveskedni mivel tudgyak irgalmadért?
 Seg aló szolgáddá kérlek mind ezekért,
 Örök hívféggemet vedd bé szerelmodért.
 Oh hálá-adásra méltó kegyelmesség,
 S'ők szolgálatra való érdemesség!
 Tehet-e valaha tölem ily tehetség,
 Hogy ezekért legyen te-néked elégség.
 Azért áldlak Uram, hogy ezt cselekedted,
 Mert, noha semmiből Lelkem tereztetted,
 De te személlyedre "fel-ékesítettetted,
 S'azzal szent nevedet ki híresztetted, (tél)
 Most pedig, hogy földről mennyek beemel-
 nnyi drága jókkal meg ékesítettél,
 S' a' te kincseddal nékem meg-jelentél;
 S'fines látásával meg-dicsőítettél:
 En is magasztalom a' te szent nevedet;
 S'erjelttem mindenütt te tisztelenedet;
 S' te véghetetlen nagy szeretetedet,
 S'iridetem népeknek, s' velem jó tetedet.
 Hogy ezeket halvántéged Uraltlyanak,
 S' nagy bizodalommal hozzád járullyanak
 Minden-féle népek, s' királynak vallyanak,
 S'örök hívséggel néked szolgállyanak,
 Amen...

A meg-dicsőült Léleknek intése.

TI azért Emberek kik földön lakoztok,
 Es a' számkivetés helyében bujdoftok,
 Régi Uratokrol im jó hirt hallotok:
 Sietséggel hozzá; kérlek járulljatok.
 Kik az halál terhes igáját vonnyátok,
 S' a' kisértet alatt sejtőját nyomjátok;
 Most az örök élet örömet halljátok:
 Jertek velem edgyütt jó borát igitok
 Valaki nagyra vágyó, tekines az egekre:
 Itt talál, meg-hidd, a' véghetetlen kincsré:
 De ha gantjt keressz faly alá a' földre;
 Es mindgyárt rá találsz az úveg cserépre.
 Ah ti kik a' kincset most somjuhozzátok,
 A' fok drága követ, s' gyöngyöt suhajjátok
 Ihon itt falokkal egészízen halljátok,
 Azért, jertek hamar, c' jókat birjátok.
 Oh ti kik a' testben örömet kerestek,
 A' rothadás között szépséget izemlétek,
 A' hol a' férgektől majd meg-emésztenek;
 Ihon it az öröm, ha ilyent szerettek,
 Itt vagyon, oh ember, végetlen gazdagság,
 Itt rakatot edgybe minden-féle jófág?
 Itt vagyon az örök állandó Uraság,
 Kit el nem vett töled sem pór, sem álnokság?
 Ez, oh ember, a' te örökös szép hazád,
 Kit szerzett te néked mennyei szent Anyád,
 Es a' Jérusálem, s' te édes Anyád,
 Ki te néked minden gyönyörüséget ad.
 E' Végre volt néked a' te alkotásod;
 Erre nézett fővel az Egre állásod;
 Es erre tanított Kereszttyén vallásod,
 Erreadott utat földi bujdosásod.
 Fordicsd ide azért minden gondolatod:
 Mert itt vagyon néked minden jó Barátod;
 Chri:

Christusban fogadott lok széprokonságod:
Kiknek örömöket majd meg-kefoltahatód.

Erre nézz-fel, erre; hadd-el a' Világot,
Melly a' kárhozatra és te alá árkor.
Ide siets hamar, ne nézd az hívságot;
Tapodgy lábad alá minden álnokságot.

S I R A L O M A' HALANDOSÁGROL.

SZörnyű Halál, imé hol áll.
Lest hányván életünknek;
Meg-vont ijjal, s' mérges nyillal
Vija várát Lelkünknek.
Elets' ezüst, miként a' füst
Szél-vészkor, elenyészik;
El kell menned, nints mit tenned,
Aranyad el nem vészik.
Torkod mihelyt hőrög, a' helyt
Végű búút e' Világtól:
Rokonságid, s' szomszédságid
El-futnak holt tagodtól,
A' jártatlan, és szokatlan
Földre egyedül mégy-el:
Hajót töttél, veled jár kél;
Tsak egy fillért sem vízfész-el.
Az iffúság, és nyájasság
Tóled majd el-maradnak:
Piros orczád meg-hervad, szád
S' szemeid bé-ízakadnak;
Fejed szédő, szived remül!
Ekes nyelved meg-némul:
Halál szeplő, mint egy gyeplő,
Meg-fójt, s' elméd meg-bénaul.
Szerelmefid, és kedvesfid
Majd mellőled el-álnak:
Kik neveltek, és tiszteltek,
Azok, is meg-utálnak.

Kit kedveltél, s' hívnek vétel,
Még tsak feléd sem kerül:
Tested kinban, Szived búban,
Mint egy hajó el-merül.
Senyvett test-bűz: mint kigyó tűz,
Ki hajt mindent házából:
Ott bé-dugva, s' száj bé-fogva
Vonznak ki nyolizolyádból:
Ottanfognak, s' földbe dugnak,
Hol senki nem serkenget:
Meny-ki, meny-ki, mondván, meny-ki
Rút dög, éltél eleget.
Kik sirással, s' ohajtással
Matégedet késérnek;
Jó lakásra, s' katzagásra
Hólnap okot keresnek,
S' noha sirva téfznek sirba:
De majd mennek vig torba:
Te ott maradsz, s' nem is álhatz
Keresztül e' dologba.
Vigan várnak, s' rendet álnak
Kigyók békák seregi,
S' mint ama' szép udvari nép,
Ugy fogadnak öregi.
Alig várják, hogy bé-zárják
A' sir-áfok vermedet:
Hogy rághassák, s' martzonghassák
Gyengén hizalt Testedet,
Fiad, Leányod, s' Házas-társod,
Nem sokáig gyászolnak:
Fél éltendő elégendő,
Azt tartják siralomnak.
Tested békák, kinssed Birák
Ös-fiak közti fel-osztyák:
Isten tartson, s' me-
Kik tal-
Tiz hólnapi,

Porrá s' hamuvá lézen:
 Lábbal rugják tsontod, s' mondgyák:
 Vaj s' ki volt ez? s' hol lézen?
 Edes Anyád főkaponyád
 Látván, meg sem ísméri:
 El-temetve vagy, s' felejtve:
 Sok, neved sem érheti.
 Nintsen olly bölcs, s' nemes erkölcs,
 Ki tudná vég óráját:
 Hanem megyünk, miholt nekünk:
 Halál ránta kaszáját.
 Mert mind dúlón, s' mind kóldulón
 Edgy-aránt uzalkodik:
 Mind iffiakkal, s' mind agokkal
 Az ő horga rakodik.
 Nemes házból, s' himes ágyból
 Majd edgy gódörbe téznek:
 Ezt gondold-meg, s' fontold jól meg
 Dolgaid miként léznek.
 Mert a' végsők, itt leg elsők,
 Király s' kóldus edgyütt áll,
 Mint a' szél-vész; a' kent el-vész
 Világi Tiszt, s' mátra száll.
 Kinek hagyod sok Aranyod;
 Kő-várad, s' Tiszteidet?
 Más helyedbe ült székedbe:
 Senki nem szán tégedet.
 Tartományid; s' alkormányid
 Ellenségid el-rontyák:
 Tested gyíkok, békák, s' kigyók
 Egymás-között fel-észtyák.
 Hol szem: elől el-megy, belől
 Szívek-is el-felejtnek:
 Szerelmefid, s' kedves hódid
 Sem emlégetnek.

S' még-is hitván kintsen, tudván
 Kapnak fokak, s' terjesztik,
 Lopva jó; rád a' Halál, s' fád
 Alattomban le-vágja:
 El nem bujharz; nem-is futhatz:
 Majd házadat meg-hágja.
 Nints mit tenned, bé kel venned
 Az ő mérges pohárát:
 Mondhatatlan izgalmatlan,
 S' nem félted élet Várát?
 Oh te férges, undok, s' mérges
 Test, mely sokat víszsz vízre!
 Vonszafz himes, és sok szines
 Hazugsággal vad mézre:
 Ne hidgy neki; mett, ha féki,
 Alá foghat, meg-rongál:
 Kén-kő búzre, s' örök tűzre
 Vízzen, addig praktikál.
 Né talám ma, mint egy-szalma,
 Tűz, életed el-múlik,
 Ah! ne jádzel: tégy jót; nád szál
 Mert a' kezekben romlik.
 Mennyin kóltak ma meg, vóltak
 Kik tegnap egésségben?
 S' hány ment tűzre; s' örök búzre;
 Ki vólt jó reménységben?
 Ejen s' napon azért, talpon,
 Oh én Lelkem, állj kézszen:
 Mert az Halál tsák elő áll,
 S' bajt kér, és tsapást tézszen
 Noha Ijjal s' mérges nyíllal
 Rohan te életedre:
 De nem lézszen, tsak légy kézszen:
 E' tsata szégyenedre.
 A' pénzt völd-meg, hogy lelhesd-meg
 Az igaz Gazdagságot:
 Ne fély semmit, mert száz ennyit.

Ad isten, s' boldogságot.
 Bizzál ebbe, s' fordítsd Menybe
 Tellyességgel szivedet :
 Meg gazdagít, és boldogít,
 Bizonynal hidd, tégedet.
 E' Siralmot: és sir halmot
 Ki elsőben szerzette ;
 Ki-mulását, s' szám-adását
 Gyakorta emlegette
 Már meg-búszótt, és földé lött :
 Lelketálam kinban-is,
 Te is azzá lélszefz, s' hozzá
 Mégy, talam csak még ma-is.

AZ VEGHETETLEN örökké-valóságrol.

I Galság szerető te rüdos szám-verő,
 Járuly elő téntáddal.
 Fizeréit nem szánok, tsak a' mit kívánok
 Jedzegeid-fei pennáddal
 Mitől fogva Világ áll, hány-fele Virág
 Nevedettra' földhől
 Az Egen hány Tsillag éjjel nappal villág,
 S' hány gyöngy-szem lött a' ködből?
 A' Tenger, hány tsöpből áll? és a' földhókból
 Vaj s' hány tsöpp eső esett?
 Hány Angyal kárhozott : s' réánk hány kint
 Adám, midőn el-esett? (hozott)
 A' Tenger fővenyt, s' annak sok örvényit
 Tedd hamar egy somnába,
 Hány tsöpp ártatlá ver most bősé-állást kér
 Igaz Abeltől fogva?
 Add mellé Vadait a' földnek, s' barmaid,
 Minden szörök szalával?
 Füveknek magvait, Vizeknek habjait,
 A' tenger halaival;
 Madarak tollait, és fáknak agait,
 Azoknak levelével.

A' szőlő-fzemeket, s' apro kövessékert,
 Földnek minden férgével.
 Veld-meg, hány ember holt? s' hajok szala
 Adám Atyánktól-fogva? (hány vóls
 Hány szem-pillantás vólt, s' földre hány utóp
 Világ kezdettől-fogva? (viz folyt
 Ah, veld-el pennádat, s' szegesd-bé téntádat,
 Mert ezt véghez nem viszed!
 De bár meg-vetnéd-is, számba tehetnéd-is
 Ezeket: de meg-hidgyed,
 Hogy meg-foghatatlanb, s' meg-számlálha-
 AZ ÖRÖKKÉ-VALOSÁG. (tatlanb
 örökké-valóság! öröke-valóság!
 Oh örökké-valóság!

ÆTERNITAS, örökké-valóság!

Aj, miképpen dobog szívem, s' mint tűz
 Nyelvem félsz meg-némitty! (lobog:
 Elmémet serkenti, Lelkemet rettentti,
 S' tagaim vékonyittya
 Mint tenger habzásbá, sok könnyhullatásbá
 Szemeimugy úszikálnak;
 S' mind ennyi fajdalmok, s' Lelki agodal-
 Rám tsak egy szóból szálnak. (mok
 Oh engem emélsz, s' szívemet cefsző
 Rettenetes kis szótska;
 Mely végetlen gonost mireánk hoz és ost
 Ha terjed Lelkünk mörtska!
 Mellyemet faggattya, erőmet fogyattya,
 Retteget minden napon:
 Tsontom halogatya, velőmet száraztja
 Szüntelen állat talpon,
 örökké-valóság! Ez az iszonyúság,
 Ez a' meny-dörgő szózat-
 Szörnyű villámásnál s' Egiropogásnál
 Szörnyeb ez a' kis szózat?
 örökké-valóság! Ez e' kemény fogság,
 D ; Engem

Engem vég-nélkül fásázt:
 Belől viadalmat, kívül agodalmat,
 Mint egy tenger rám áraszt.
 Örökké-valóság! örökké-valóság!
 Engem fásázt s' öldököl!
 Örökké-valóság! örökké-valóság!
 Engem kinez s' őszítéköl!
 Oh időtlen idő! oh ifzonyu idő!
 Oh vég-nélkül-valo vég!
 Oh foghatatlanság! örökké-valóság!
 Tűzed vallyon s' meddig ég?
 Szály-alá Pokolba, ember, gondolatba,
 Nem hogy ott meg-süttetnél:
 Hanem hogy a' búztól, és az örök tűztől
 Te meg menekedhesél.
 Titius Kányáját, Tantalus Almáját,
 Sisyphus fáradságát,
 Fattelmes Gyikoknak, és Ápis-kigyóknak
 Fel-vésem nyájasságát;
 A' Varas-békákat, mint edes répákat,
 Scorpiokkal, meg-eszem:
 Bűrök lévből isinált, s' kén-kövel meg-
 Italodat, bé-vésem. (trágyált
 Sárkanybol szitt mérgét, s' minden-féle fér-
 Nagy jó kedvel meg-rágok: (get
 Fel-forrot kén-kőbe, s' onas főrődöbe
 Gyorsasággal bé-hágok.
 Am bátor verjenek, s' kerékben törjenek
 Szüntelen világ végig;
 Tolvajnak mondgyanak, s' tsigára vonnya-
 Mind a' tsillagos égig; (nak
 Bár meg-égessenek, s' rofélyonsüfennek,
 Ló-farkon hordozzanak,
 Falan-ökrében, s' tűzes szekerekben
 Fáradtik kinozzanak;
 Ehséggel öllyenek, s' nyilakkallőjenek,
 Izról izre vágjanak;

Bár Aina tűzébe, s' Luciper kezébe
 Világ végig adgyanak;
 Bár ezerni-ezer, sőt még annyi ezer
 Elztendeig ott legyenek,
 Tsak végélérhessem, és azt reménlhessem
 Hogy az életre megyek:
 Nintsenek olly kinék, sem fene Hohérok,
 A' kiktől meg-ijedgyek:
 Tsak hogy légven végek, s' örökké ne égjek
 Vég-nélkül ne rettegjek.
 Örökké-valóság! örök ké-valóság!
 Vig szivem mit emélned?
 Te a' Pokol tűzét, s' mérges undok bűzét
 Végetlenül gerjeszted?
 Jaj, mitsoda inség, s' honnét jót keménység
 Az örökké-valóság;
 Mellynek szélis' hoztíza, s' börtnyűlok go-
 Mind Vég-nélkül-valóság? (nosztíza,
 Sem órák, sem údók, sem a' lok elztendők
 Eztel nem fogyathatták. (gyott,
 Már kinunk el-fogyott, s' Hohérunk el-ha-
 Kárhoztak nem mondhatták:
 Ez ifzonyuságra, mint egy királyságra
 Még-is fokaan sietnek,
 A' Pokol bé-íztíza őket, s' onnét víztíza
 Soha ök nem jöhetnek.
 Mert mikor végződik, akkoron kezdődik
 Az örök végetlenség:
 Sőt, mind tsak kezdődik, soha nem vég-
 Ez a' nagy keferűség. (ződik
 Eredgy tisztátalan, Parázna, s' Fajtalan,
 Immár e' vendégségbe:
 Te-is Has hiztáló, s' szüntelentorbézló
 Fufe e' gyönyörűségbe.
 Főlvény Ufórálok, korszás Háfartofok,
 Ellyetek vigaságban;

Festett buja szemek, s' rágalmazó nyelvek
 Ulfiszatok trágárságban.
 Pokolba szállani könnyű: ki-állani
 De meg onnet nem lehet:
 Mert az öröktűzből, s' véghetetlen bűzből
 Senki ki nem emelhet.
 Oh szörnyű Halálnál, s' mindé nyavalyánál,
 Nyomorúságosb élet!
 Halhatatlan Halál! vaj s' mikoron talál
 Reád a veszett élet?
Abrahám keblébe, s' Szentek seregébe
 Kik jutnak, örvendeznek?
 A' s'ép vigasságban, s' kedves nyájasságba,
 Vég nélkül zengedeznek.
 Pokolnak torkába, s' *Lucifer* márkába
 Kik esnek keféregek?
 A' sok jajgatásban, s' kemény zokogásba
 Örökké tekeregnek:
Prometheus Várja azért, bár ne várja
 Egiek vacsoráját:
 mert hamis n'elveknek, m'it fenebeknek,
 Bé nem eresztik száját.
 Fejér Galamboknak, s' felid Bárányoknak
 Nyájából választanak,
 Kik a' boldogságnak, s' örök vigasságnak
 Asztalához hivatnak.
 Midőn vigasztallja, Jókat, és hizlallja
 Az örökké valóság:
 Ki-rekesztett népet, vaj s' miképpen tépet
 Inseg, s' örök szomjúság!
 Egy moriát gyomrok nak, s' csepp vizet tor-
 Kérnek a' nyomorultak: (koknak
 De még azt sem hadgyák, hogy nékiek
 A' kik meg boldogultak. (adgyák
 Hanem az éktelen, szörnyű, és végetlen
 Siralomnak Kúlsára,

Kemény

Kemény jajgatásnak, és könnyhullatásnak
 Űzi undok kuttyára.
 A mennyit írhatnak, csak annyit ihatnak,
 Oh ti száraz Torkosok!
 De bár sírásokat, s' könnyhullatásokat
 Innák tűzben lakosok,
 Talám még tűrhető, és meg-enyhíthető
 Dolognak ez láttatnék,
 Ha áspis mérgével, s' kigyók epéjével
 Torkok nem ferteztetnék?
 Oh te mérges felleg! vaj s' micsoda felleg,
 A' mellyből te származtál?
 Oh ember vaj s' mit vélsz, a' ki ettől nem
 Talám kőhőz fajzottál? (félbe
 Mert kívánság felett, mérget adnak s' felett
 Ott senki nem ihatik:
 Egészien meg-töltik, mértéked, s' nem
 Hogy csaplár meg-csalatik. (féltek
 Ha peniglen mondd: nem zálagostorkod,
 Duskát most nem ihatnál?
 Bé-tölti erővel, Gazda meritővel
 Ah kedvesben szomjúznál:
 Csak ez a' Fársáng az, mellyet meg unánd a
 Leg-nagyobb Zabálló-is;
 Ez a' Korcsoma az, mellyben falt vakar az
 Leg-nagyobb Bor-csifár-is.
 El nem szabad menned, innod kell és enned:
 Miért főzöttél illy sokat?
 A' állás kapuján, s' Vendégek tábláján
 Láttad éim ez Szókat?
 Itt semmi vigaság, nincsen, hanem rabság,
 Es örökké valóság.
 Örökké valóság! örökké valóság!
 Oh örökké valóság!

*A mindendő Világtól való búcsúzás
az örökké valóságról.*

Mit használ kérlek à Világ,
Melly most kívül szép mint Virág?
Mint tündöklő Arany ezüst?
Majd el-enyésznek mint a füst.
Atsillámló Királyi szék
Mit használ? Mit páltzás Felség?
A' pálcza, s' nagy Birodalom,
El-olvad mint a hó halem.
Téfted széplége, s' Rólánál
Pirossabb orcád, mit használ?
Halál szépséget le-kaszál;
Es Róla színt földbe kapál.
Mit használ sárga szép hajad?
Mit kláris színű ajakad:
Mit fényes Kristályos szemed?
Majd sírba dugják holt fejed.
Aranyba jární, mit használ?
S' hogytefted abbatalpig áll?
A' Szín-arany csak sárga-föld:
A' földet nagyra ne becsüld.

Mit használ szép Veres, s' puha
Bibor-bársonnyá szőtt ruha,
A' Bibor színe csiga-Vér:
A' csiga-Vér fokát nem ér.
Tekints-meg à Selyem ruhát,
Sugorgó nyűvek fonalát:
El hidd, hogy pondrók ganéja,
Ganéjt csak el kell hánnia.
Ha jól meg-nézed micso-dák
Kik szíved Istentől vonnyák
Csak Csiga-ver, és sárga Sár.
Ez a mit fon egy rút Bogár.
Távozzál-el te rotsz Világ:
Bolond, à ki tőredbe hág:
Mert végetlen jót nem szereszsz,
Hanem csak hivlágot kereszsz.
Eredgy: így már magad szerint:
Soha szemem rád sem tekint,
Elég, hogy eddig engemet
Rá vóttél, s' tartád szívemet.
Közelget már Vegetlenség,
Es à Meny-beli békefég,
Istennek már szívem szerént.
Szólgálok, Járbor Szólgá-ként.

Mit

AMEN.

V E G E.

RK 4205/1983

MAJTER
TIBORLÉNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

157

*Amal, ndó Világtól való búcsúzás
az örökké valóságért.*

Mit használ kérlek à Világ,
Melly most kívül szép mint Virág?

Mint tündöklő Arany ezűt?

Majd el-enyésznek mint à fűst.

Atsillámló Királyi szék

Mit használ? Mit páltzás Felség?

A' pálcza, s' nagy Birodalom,

El-olvad mint à hó halom.

Teltesd széplége, s' Rólánál

Pirosabb orcád, mit használ?

Halál szépséget le-kaszál;

Es Rósa színt földbe kapál.

Mit használ sárga szép hajad?

Mit kláris színű ajakad:

Mit fényes Kristályos szemed?

Majd sírba dugják holt fejed.

Aranyba jární, mit használ?

S' hogy tested abbantalpig áll?

A' Szín-arany csak sárga-föld:

A' földet nagyra ne becsüld.

Mit használ szép Veres, s' puha

Bibor-bársonnyá szőtt ruha,

A' Bibor színe csiga-Vér:

A' csiga-Vér sokat nem ér.

Tekints-meg à Selyem ruhát,

Sugorgó nyűvek fonalát:

El hidd, hogy pondrók ganéja,

Ganéjt csak el kell hánnia.

Ha jól meg-nézed micodák

Kik szived Istentől vonnyak

Csak Csiga-vér, és sárga Sár.

Ez à mit fon egy rút Bogár,

Távozzál-el te rólsz Világ:

Bolond, à ki tőredbe hág:

Mert végetlen jót nem szereszsz,

Hanem csak hivlágot kereszsz.

Eredgy: íly már magad szerint:

Soha szemem rád sem tekint,

Elég, hogy eddig engemet

Rá vóttél, s' tartád szívetem,

Közelget már Vegetlenség,

Es à Meny-béli békeffeg.

Istennek már szívem szerint.

Szóigálok, Járbor Szóigá-ként.

Mit

AMEN.

V E G E.

RK 4205/1983

HÁNTAR
HUNGÁRYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Centimetres
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

